Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI
Seria II-a
Nr. 1966
Sîmbătă 27 august 1955
4 pagini
20 bani

INSTRUCTORUL DE PIONIERI

ÎNCEPE ȘCOALA. Trenurile înțesate aduc de la munte și de la mare veselia zgomotoasă a copiilor bronzați, puternici, odihniți. Cravatele albite de soare sînt înlocuite cu altele noi. E luna cînd prin fața rafturilor magazinelor se perindă cei mai mulți copii. Peste cîteva zile va începe o activitate serioasă, permanentă: în miile de școli de pe întinsul patriei va începe munca de învățătură.

Instructorul de pionieri și-a legat cu grijă cravata în fața oglinzii și și-a inspectat o ultimă oară ținuta. El se va întîlni cu copiii și le va cere și lor ca din prima zi să aibă o ținută îngrijită.

Anul acesta, organizația de pionieri a trăit un eveniment însemnat: apariția noului Regulament. Fiecare instructor știe că activitatea unității sau detașamentului pe care-l conduce trebuie ridicată pe o treaptă mai înaltă, că rezultatele trebuie să fie mai bune decît anul trecut. Pentru aceasta el trebuie să folosească fiecare acțiune pionierească, fiecare convorbire.

Două sînt problemele la care instructorul se va gîndi acum: cum pot fi folosite bogatele învățăminte pe care vacanța le-a adus copiilor și cum trebuie organizată munca în așa fel încît școlarii să învețe neîncetat încă din primele zile.

În colaborare cu tovarășii profesori, copiii trebuie ajutați să nu risipească ceea ce le-a dat vacanța: ei pot fi îndrumați să alcătuiască colecții din plantele culese, din pietrele adunate, insectare etc. Școala se poate mîndri cu expoziții de acest soi, în care să nu lipsească albume de fotografii și impresii despre cele mai frumoase zile de vacanță, jurnale din tabere și excursii, fișe ale cărților citite etc. O asemenea acțiune, dovedind că școlarii și-au petrecut timpul cu folos, îi va disciplina, le va sistematiza cunoștințele adunate și le va da satisfacția unei activități utile întregii școli.

Această activitate din primele zile ale anului școlar va apropia din nou pe copii de problemele școlii pregătindu-i totodată pentru cel mai important eveniment al lunii septembrie: alegerea activului pionieresc.

Odată cu instructorii cu experiență, iau drumul școlii și o seamă de utemiști care vin pentru prima dată în mijlocul copiilor. De la cel mai mic gest pînă la întreaga orientare a activității copiilor, ei sînt supuși zecilor de ochi cercetători care așteaptă un exemplu de urmat. Depinde în mare măsură de instructorul lor dacă pionierii sînt modești și politicoși, perseverenți și harnici, ordonați și conștiincioși. Instructorul trebuie să știe să se apropie de individualitatea fiecărui copil, să-i trezească încrederea, să se facă admirat. El va izbuti numai dacă va găsi un teren comun de preocupări cu fiecare copil. Ori, acest lucru cere instructorului o pregătire multilaterală: el trebuie să știe matematică și istorie, literatură și chimie, electrotehnică și științe naturale, să fie filatelist și sportiv, să aibă cunoștințe de muzică și să se priceapă, la nevoie, să fie și actor. Este deci limpede că orice instructor trebuie să aibă cel puțin studii medii, bogate cunoștințe de cultură generală, pe care să le completeze și să le îmbogățească. Instructoarea superioară de pionieri Ana Staicu de la Școala elementară de băieți nr. 110 din raionul „Nicolae Bălcescu" deși a terminat o școală pedagogică, urmează acum cursurile Facultății de filozofie, pentru a-și forma o cultură temeinică și multilaterală. Din acest lucru, pionierii din unitatea pe care o conduce au numai de cîștigat.

Nici cunoștințele de pedagogie nu pot lipsi instructorului de pionieri, pentru ca să poată distinge particularitățile fiecărui copil, să știe să țină seama de aptitudinile lui și de posibilitățile pe care i le dă vîrsta și pregătirea. Munca în mijlocul copiilor este deosebit de complicată și de multilaterală. Să știi să conduci activitatea fără să frînezi inițiativa bogată și interesantă a copiilor, ci dimpotrivă, făcînd din ea principalul motor al activității — pentru aceasta trebuie să fii un bun pedagog, un om cult și cu orizont larg.

Iată de ce, ținînd seama de caracterul multiplu al sarcinilor instructorului de pionieri în educarea copiilor, comitetele regionale și raionale U.T.M. trebuie să dea o atenție mult mai mare selecționării și creșterii cadrelor de instructori. Recrutarea la întîmplare, fără o serioasă verificare prealabilă a cunoștințelor și aptitudinilor noului instructor poate aduce serioase prejudicii întregii activități a unității sau detașamentului pe care-l conduce.

Chiar pentru instructorii care muncesc de mai mult timp în mijlocul pionierilor și care au acumulat o oarecare experiență, problema studiului, a îmbogățirii cunoștințelor se pune cu deosebită acuitate.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice care au loc acum și la care participă și instructorii de pionieri, precum și seminariile speciale organizate de comitetele raionale de U.T.M. sînt tot atîtea prilejuri de a acumula cunoștințele necesare ridicării pe o treaptă nouă a activității organizațiilor de pionieri. Ca și pentru fiecare pionier și școlar, ziua de 1 septembrie trebuie să însemne pentru instructori începutul unui an de învățătură, pentru absolvirea școlii medii sau a învățămîntului superior, la cursurile de zi, serale sau fără frecvență. Fiecărui instructor de pionieri trebuie să-i fie clar că numai cunoștințele adunate „sistematic", organizat îi vor putea permite să ducă o muncă utilă între pionieri.

Ridicarea nivelului activității organizației politice de masă în rîndurile copiilor depinde de fiecare dintre utemiștii cărora organizația le-a încredințat sarcina nobilă a îndrumării primilor pași ai comuniștilor de mîine, sarcina educării copiilor — sarcina de instructor de pionieri.

Însemnări

Examenul modelelor

Ani și ani de zile Toth Bela a confecționat atîtea modele de pantofi încît ai putea îmbrăca un orășel de provincie. Ghetuțe de copii și sandăluțe, pantofi de damă, ghete, bocanci, cizmulițe s-au născut mai întîi în mintea lui Toth, apoi au apărut pe hîrtie. La faima binemeritată a încălțămintei romînești Toth Bela și-a adus și el o contribuție. Dar tristă ironie: omul care ar putea îmbrăca un orășel cu încălțămintea creată de el, de-a lungul vieții sale, a umblat aproape desculț pînă mai acum vreo unsprezece ani.

La fabrica de încălțăminte „Ianoș Herbac". Toth este șeful secției modele. Tot ce se confecționează din piele și talpă în cunoscuta întreprindere din Cluj, își are începuturile în modestul birou al lui Toth. Înșirate pe polițe, ca într-o expoziție, se află aci modele a zeci și zeci de perechi de încălțăminte. Copiilor le aduc o veste plăcută: Bela baci le-a dăruit de 23 August, un minunat model de ghetuțe: piele roșie catifelată, prinsă în rame înalte; fețele ghetuțelor se rotunjesc deasupra gleznelor ca o cizmuliță de un fel ales. Fetele și femeile au de ce să se bucure și ele: Toth Bela a creat pentru ele o ghetuță de toamnă și iarnă din piele gri căptușită, cu guler de blăniță. Talpa înaltă de microporos nu lasă să străbată prin ea nici un pic de umezeală. De curînd șeful secției modele a terminat un nou proiect: un pantof de piele cu fața înăuntru. Modelul nu se deosebește aproape de loc de un pantof de antilopă. În plus în loc de căptușeala obișnuită de pînză se află fața pielei. Pantoful ușor ca un papuc se poate aproape îndoi și băga în buzunar. Dar Toth Bela are și necazuri. O minunată cizmuliță de iarnă pentru femei care ar putea costa în jurul a 240 lei, trimisă spre aprobare la București, zace uitată într-unul din sertarele serviciului tehnic din Direcția pielărie a Ministerului Industriei Ușoare. Poate că aceste rînduri vor ajuta la găsirea cizmuliței și aprobarea modelului. Toth Bela ar fi tare mulțumit. Și mai ales s-ar bucura de acest lucru femeile și fetele noastre. E important, nu?

N-am putut sta prea mult de vorbă cu Bela baci, deoarece el se pregătea pentru colectivul artistic. Peste 120 de modele create de el împreună cu Eugen Gutman șeful sectorului de încălțăminte, vor intra în examen. Nu e vorba de nici o eroare! Cele peste 120 de modele vor da examen în fața celor mai pricepuți pantofari din fabrică, membri ai colectivului artistic. Acest lucru se întîmplă la fiecare început de sezon și examenul se anunță a fi foarte serios. Va fi desigur foarte mult de lucru, pentru că cei 25 de membri ai colectivului artistic sînt foarte pretențioși.

M. Z.

DE PE INTINSUL PATRIEI

Au terminat treierișul

Ultima zi de treieriș. Alexandru Iliescu și Ion Crăete, aruncă iute, pe batoză, snop după snop. Cușarii nu mai pridideesc să alimenteze toba. Toți cei de pe arie muncesc cu multă însuflețire. Către seară, batoza și-a încetat duduitul.

— Sîntem gata cu treierișul griului. Ne-am îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August — declară mîndru Constantin Cruceru, președintele întovărășirii agricole „Partizanii păcii" din comuna Fărcășești, regiunea Craiova.

În aceeași seară a pornit spre baza de recepție ultimul camion încărcat cu cote de la aria întovărășiților din Fărcășești.

După cîntărirea întregii cantități de grîu ce a rezultat la treieriș, țăranii muncitori întovărășiți s-au bucurat mult. Recolta obținută a fost frumoasă, cu toate că timpul nefavorabil a întîrziat anul acesta mult lucrările agricole.

Corespondent
I. SBIRCIOG

★

Colectiviștii și țăranii muncitori întovărășiți din raionul Buzău au terminat zilele acestea treierișul păioaselor. Producțiile obținute depășesc cu 30—50 la sută pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

În comunele și satele unde treierișul a fost terminat au început arăturile pentru însămînțările de toamnă.

Tinerii de la „Matyás Rákosi" obțin noi succese

În cadrul întrecerii socialiste, iau naștere mereu alte idei îndrăznețe, planuri de inovații, inițiative creatoare tot mai prețioase.

Muncitori tineri și vîrstnici de la uzinele Matyas Rakosi din Capitală, nu se mulțumesc numai cu realizările obținute în cinstea zilei de 23 August.

Însuflețiți de un înalt patriotism ei doresc să muncească cu mai multă voință pentru cît mai multe acumulări socialiste peste plan.

Iată-ne în atelierul nr. 2. Ne oprim la un strung ce poartă marca fabricii „Iosif Rangheț"-Arad, strung mult îndrăgit de utemistul Teodorescu Vasile. După calcule simple aflăm că tînărul Teodorescu Vasile în primele 4 ore de lucru a executat operația de strunjit și filetat interior la 40 corpuri injectoare dînd produse de acum în contul zilelor ce urmează.

În acest atelier întîlnim și alți tineri. Ne oprim la strungul mînuit de tînărul Mocanu Dumitru. În primele 4 ore de lucru acest tînăr a strunjit peste norma zilei 40 bucșe pompe de ulei necesare motoarelor Semi-Diesel. Aflăm că el este în întrecere cu strungarul Nedea Paul.

Iată și rezultatele obținute de strungarul Nedea. În zilele săptămînii trecute el realiza norma în proporție de 150 la sută, astăzi a depășit norma ce revenea pe întreaga zi încă din primele 4 ore de lucru.

Pînă la acea oră în întrecerea dintre ei primul se situa strungarul Mocanu. Dar hotărîrea strungarului Nedea este aceea ca la sfîrșitul săptămînii să fie el fruntașul întrecerii.

Și acum cîteva cuvinte despre tînărul Chingaru Constantin — unul dintre cei mai buni frezori ai uzinei. Suflul întrecerii ce continuă în întreaga uzină îl caracterizează și pe el. În numai cinci ore de lucru el a frezat pioane egale cu o normă și jumătate. Pînă la sfîrșitul zilei de lucru și el a întrecut cu mult obișnuitele „două norme".

Am trecut apoi prin atelierul de montaj al uzinei. Aici lucrează și brigada utemistă ce deține drapelul de brigadă fruntașă pe raionul Tudor Vladimirescu. Ne oprim la tînărul Florea Ștefan. Despre el aflăm că în cinstea marii sărbători și-a îndeplinit planul lunar încă din ziua de 21 august. În ziua de ieri el a realizat aproape trei norme.

Marea sărbătoare națională a poporului nostru care a fost întîmpinată de muncitorii tineri și vîrstnici de la uzinele Matyas Rakosi cu nenumărate succese în producție, a trecut. Dar întrecerea pentru noi succese în producție pentru și mai multe acumulări socialiste peste plan nu a încetat. Dimpotrivă această luptă continuă cu succese sporite.

I. POPA

Zile record la arie

BAIA MARE. — (De la corespondentul nostru). — Ziua și noaptea la aria colectiviștilor din comuna Coruseni, raionul Lăpuș, treierișul nu contenește. Bătălia pentru pîine, pentru a nu pierde nici un bob de grîu, se dă pe aria colectiviștilor cu îndîrjire.

Zilele de 23 și 24 august pentru ei au constituit zile record. Peste opt stoguri de grîu au fost treierate în acest timp. 50.400 de kg. de grîu au fost deja înmagazinate.

Vrednici de laudă sînt cei evidențiați cu această ocazie. Printre ei se găsesc și utemiștii Gheorghe Ciupe, Augustin Indreanu și Gheorghe Rusu, care au cărat snopi la arie. Batozarii Vasile Gheța, Corui Valer și Vasile Boț nu au rămas nici ei mai prejos. Ei și-au luat angajamentul să dea în aceste zile cîte două norme. Ceea ce au făgăduit au și înfăptuit. Zilnic au reușit să realizeze cîte trei norme.

Colectiviștilor le este dragă ziua eliberării patriei și nu-i de mirare că au reușit să-și întreacă propriile lor angajamente.

★

Ziua de 23 August a fost sărbătorită prin muncă pretutindeni pe ogoarele raionului Lăpuș.

Țăranii muncitori din comunele Tg. Lăpuș, Borcut, Văleni și din marea majoritate a comunelor din raion, au terminat treierișul aproape în întregime.

În comuna Tg. Lăpuș în ziua și noaptea de 23 August au fost treierate 13.040 kg. de grîu ceea ce înseamnă că norma pe batoză a fost depășită cu 3000 kg.

În felul acesta au putut termina treieratul grîului 18 familii. Printre cei ce s-au evidențiat se numără Alexandru Dună, Simion Stoian, Alexandru Molnar și mulți alții, care cu această ocazie și-au predat în întregime cota de grîu datorată statului.

LOTAR RĂDĂCEANU

La 24 august a încetat din viață la Helsinki, tovarășul Lotar Rădăceanu, militant de frunte al mișcării muncitorești, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Tovarășul Lotar Rădăceanu s-a născut la 19 mai 1899 în comuna Rădăuți — Suceava. A urmat liceul și cursurile universității, luîndu-și doctoratul în filosofie în anul 1925.

Încă din tinerețe, tovarășul Lotar Rădăceanu a început să activeze în rîndurile mișcării muncitorești din țara noastră.

Devenind membru al Partidului Social-Democrat în 1919, el a dus o intensă activitate publicistică, ca redactor al ziarelor „Socialismul" și „Vorwarts".

În 1927 este ales în conducerea Partidului social-democrat, încredințîndu-i-se funcția de secretar al C.C. al P.S.D., post pe care-l ocupă ani îndelungați.

În timpul războiului tovarășul Rădăceanu s-a alăturat frontului patriotic antihitlerist organizat de Partidul Comunist din Romînia.

După eliberarea patriei noastre, tovarășul Lotar Rădăceanu este ales secretar general al Comitetului Central al Partidului Social Democrat. El a fost unul din principalii animatori ai luptei duse de aripa stîngă a Partidului Social-Democrat, alături de Partidul Comunist Romîn, pentru crearea și întărirea Frontului Unic Muncitoresc, pentru lichidarea sciziunii în rîndurile clasei muncitoare, pentru făurirea unității politice și organizatorice a clasei muncitoare.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a luat parte activă la pregătirea și organizarea Congresului de unificare — Congresul Partidului Muncitoresc Romîn din februarie 1948. La acest Congres el a prezentat raportul despre statutul P.M.R. Congresul l-a ales membru al C.C. al P.M.R. Timp de mai mulți ani, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și secretar al C.C. al P.M.R.

Între anii 1945—1952, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost ministru al Muncii, iar apoi ministru al Prevederilor Sociale.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a desfășurat o largă activitate didactică și științifică. În iulie 1955 el a fost ales membru al Academiei R.P.R.

Deputat al Marii Adunări Naționale din anul 1946 pînă în prezent tovarășul Lotar Rădăceanu a fost președinte al Comisiei Afacerilor Externe a Marii Adunări Naționale.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a desfășurat o multilaterală activitate obștească. Activist proeminent al mișcării de apărare a păcii, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, tovarășul Lotar Rădăceanu a luat parte la mai multe manifestări internaționale pentru apărarea păcii. La Adunarea Mondială a Păcii, care a avut loc la Helsinki în iunie 1955, el a fost ales membru în Consiliul Mondial al Păcii.

Pentru meritele deosebite în munca de întărire a regimului democrat-popular, tovarășul Lotar Rădăceanu a fost distins cu numeroase ordine și medalii ale R.P.R.

Tovarășul Lotar Rădăceanu a încetat din viață în plină activitate pentru cauza păcii și a progresului, în timp ce lua parte la Conferința Uniunii Interparlamentare la Helsinki.

Prin încetarea din viață a tovarășului Lotar Rădăceanu, Partidul și poporul nostru pierd un fiu devotat, luptător neobosit pentru cauza socialismului.

Amintirea sa va rămîne vie în inimile oamenilor muncii din patria noastră.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

★

Vineri după amiază a aterizat pe aeroportul Băneasa avionul care a adus în țară sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu, membru al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei pentru afaceri externe a Marii Adunări Naționale a R.P.R., vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Erau de față tovarășii: C. Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, D. Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei Controlului de Stat, Șt. Voitec, membru al C.C. al P.M.R., I. Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, membru în Biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, membri ai comisiei pentru organizarea funeraliilor tovarășului Lotar Rădăceanu, Ion Pas, Gh. Vasilichi, B. Solomon, Gh. D. Safer, M. Suder, I. Dumitru, Gh. Cioară și I. Mineu, A. Vlădoiu, academicienii Al. Graur, I. Iser, Andrei Oțetea, Gh. Mihoc, Caius Iacob, profesori universitari la Universitatea „C. I. Parhon" din București, activiști de partid și de stat, oameni ai muncii, membri ai familiei defunctului.

Se intonează un marș funebru. O companie de onoare aliniată pe aeroport, cu drapel îndoliat, dă onorul.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu este coborît din avion. Sicriul este acoperit de coroane de flori depuse la Helsinki.

Pe sicriu sînt depuse coroane de către oamenii muncii aflați pe aeroport.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu a fost depus în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din Capitală.

(Agerpres)

Din partea comisiei pentru organizarea funeraliilor tov. Lotar Rădăceanu

Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu a fost depus în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din B-dul 6 Martie nr. 25.

Pentru a-și lua rămas bun de la tov. Lotar Rădăceanu oamenii muncii vor avea acces sîmbătă 27 august între orele 9—14 și 17—20 și duminică 28 august cu începere de la ora 9.

Omagiul Conferinței Uniunii Interparlamentare adus memoriei tov. Lotar Rădăceanu

HELSINKI 26 (Agerpres). — La 25 august, la ședința de deschidere a celei de a 44-a conferințe a Uniunii Interparlamentare de la Helsinki, lordul Stansgate președintele Uniunii a adus la cunoștința participanților la conferință decesul subit al președintelui Comisiei pentru Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale a R.P.R., Lotar Rădăceanu, membru al delegației romîne la conferință. Adunarea a păstrat un moment de reculegere.

În după amiaza aceleiași zile a avut loc o ceremonie de doliu. Au depus coroane la catafalc Legația R.P.R. din Helsinki și delegația romînă la conferință. Au mai depus coroane, președintele Parlamentului Finlandez Fagerholm, delegațiile sovietică și chineză la conferința Uniunii Interparlamentare U.I.P. De asemenea au fost depuse coroane din partea Ambasadei sovietice din Helsinki, din partea Comitetului Finlandez pentru Pace, a Uniunii Democrate a poporului finlandez, a Asociației Finlanda-R.P.R., a Asociației Finlanda-U.R.S.S., a Uniunii Femeilor Democrate din Finlanda.

Tovarășul N. S. Hrușciov a părăsit Capitala

Vineri dimineața a părăsit Bucureștiul tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, reprezentantul U.R.S.S. la sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În piața Gării Băneasa, mii de oameni ai muncii din Capitală au venit să conducă și să salute pe oaspetele iubit al poporului romîn.

Într-un automobil deschis sosește N. S. Hrușciov, însoțit de conducători ai partidului și guvernului. Răsună puternice ovații. Oamenii muncii prezenți manifestează pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele sovietice.

Tovarășul N. S. Hrușciov a fost condus la plecare de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, C. Pîrvulescu, Al. Drăghici, J. Fazekaș, S. Bughici, Constanța Crăciun, M. Dalea, L. Răutu, Liuba Chișinevschi, general colonel L. Sălăjan, general locotenent Gh. Pintilie, Șt. Voitec, M. Roșianu, Stelian Moraru, C. Fulger; acad. I. Murgulescu, C. Loncear, M. Florescu, C. Popescu, I. Dumitru, D. Simulescu, Gh. Cioară, Gh. D. Safer, Gh. Diaconescu, miniștri; Gh. Vasilichi, V. Valda, C. Mateescu, Gr. Preoteasa, T. Rudenco, general locotenent I. Tutoveanu, O. Livezeanu, St. Bălan, conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori, activiști de partid, reprezentanți ai presei romîne și străine.

În Gara Băneasa se aflau de asemenea: Rita Marko, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, conducătorul delegației guvernamentale albaneze, Paul Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, conducătorul delegației guvernamentale germane, Țedîb, vicepreședinte al Prezidiului Marelui Hural Popular al R. P. Mongole, conducătorul delegației guvernamentale mongole, Franciszek Jozwiak, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, conducătorul delegației guvernamentale polone, Hidas Istvan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, conducătorul delegației guvernamentale ungare, precum și membrii delegațiilor guvernamentale străine care se află în țara noastră cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August.

Erau prezenți membrii Ambasadei Uniunii Sovietice la București, în frunte cu ambasadorul A. A. Epișev.

Tovarășul N. S. Hrușciov, însoțit de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și dr. Petru Groza, trec în revistă compania de onoare.

Erau de față membri ai corpului diplomatic: ambasadorii R. P. Mongole — D. Adilbiș; R. D. Germane — W. Eggerath; R. P. Ungare — L. Pataki; R. Cehoslovace — J. Sedivy; R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovic; R. P. Albania — M. Lako; R. P. Chineze — Ke Bo-nian; R. P. Polone — J. Izydorczyk; însărcinații cu afaceri ad-interim ai Argentinei — J. Medoro Delfino; Egiptului — Salaah Saber; Marii Britanii — Henry C. Hainworth; Elveției — Marcel Luy; Finlandei — Matii Pyyko; Israelului — Elkana Margalit; Li Cian, consilier al Ambasadei R.P.D. Coreene, A. P. Gheorghiev, secretar al Ambasadei R. P. Bulgaria și alții.

A fost de asemenea de față acad. M. B. Mitin, redactor șef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!".

Pe peronul gării, împodobită cu drapelele U.R.S.S. și R.P.R., compania de onoare cu muzică și drapel dă onorul.

Fanfara intonează Imnul U.R.S.S. și Imnul R.P.R.

Tovarășul N. S. Hrușciov, însoțit de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și dr. Petru Groza, trec în revistă compania de onoare.

N. S. Hrușciov își ia rămas bun de la membrii delegațiilor guvernamentale și de la membrii corpului diplomatic.

Un grup de pionieri înconjoară pe oaspete și-i oferă buchete de flori.

Tov. N. S. Hrușciov schimbă calde strîngeri de mînă cu conducătorii partidului și guvernului.

Apoi tovarășul N. S. Hrușciov se urcă în tren. De la fereastra vagonului, care se pune în mișcare, el răspunde cu semne prietenești saluturilor călduroase ale celor prezenți.

(Agerpres)

Pe drumuri de munte

Către stîna colectivei din Paltin

...Vino tovarăşe prin Vrancea. Te rog în special să vii însă pe la noi, pe la Paltin, să ne vezi colectiva, să vezi oamenii noştri, vitele noastre, să mergi la stînă sus pe Ţipău să mănînci cea mai bună jintiţă din ţară.

Drumul nu e chiar aşa de uşor dar nici prea încurcat. Să ţi-l explic : vii cu autobusul de la Focşani pînă la Valea Sării. De acolo pleci pe jos pînă la Năruja. Sînt vre 8 km. dar nici n-ai să observi cînd îi faci, că ai multe de văzut pe drum.

Priveliştile munţilor noştri nu sînt cu nimic mai prejos decît cele de la Predeal sau Sinaia, iar Valea Putnei e tot atît de frumoasă ca şi Valea Prahovei. O singură deosebire doar : burghezia a lăsat în paragină aceste locuri. N-ai să găseşti şosele asfaltate, poduri de beton sau viaducte şi nici cale ferată. Iar dacă vei privi mai în fund spre Vrincioaia, o să vezi munţi întregi care în loc să te îmbie cu păduri de brad, te resping cu piatra lor seacă, spălată de vînturi şi ploi. Aceasta este urmarea despuierii făcute de societăţile cu capital englez sau francez care au prădat fără milă codrii noştri seculari, lăsînd în urmă pîrjol şi piatră seacă. Noi luptăm acum din greu pentru a şterge urmele acestea ruşinoase ale trecutului. Zeci de mii de hectare de munte au fost replantate cu arbori în ultimii ani. Dar mai avem încă munţi golaşi, dezbrăcaţi de păduri, aşa cum şi noi am fost pînă mai acum zece ani. Să nu te miri deci dacă vei întîlni la Paltin pe Răduţă Spulber, om de 98 de ani, care încă nu a văzut tren sau maşină, iar în părul său nu a intrat niciodată vreo maşină de tuns în afara foarfecelor de tuns oile.

Ajuns în Năruja ai să afli că acum doi ani a intrat în funcţiune o turbină model „Socolov", care acţionată de apa Nărujei dă astăzi curent electric pentru toate casele comunei. De asemenea o staţie puternică de radioficare face ca în 200 de case difuzoarele să-i informeze pe locuitori cu toate noutăţile din lume şi să-i distreze cu muzică plăcută.

Bogăţie...

Din Năruja şi pînă la Paltin sînt iarăşi vreo 10 km. Dacă nimereşti autocamionul colectivei noastre, poţi să vii cu el. Colectiviştii au cumpărat maşina aceasta astă toamnă, din veniturile realizate, dar rău se chinuie cu drumurile de aici, fiind nevoită să meargă de-a lungul pîrîului Zăbala şi să-l şi traverseze de cîteva ori, prin vad. Asta deocamdată, pentru că şi aici a început construcţia unei noi şosele. Dacă nu găseşti maşina, poţi face uşor rost de un cal cu şea de lemn, ca toţi caii din Vrancea. Ai grijă să te ţii drept în şea, să nu rîdă cineva, că pe la noi toată lumea — chiar şi femeile ştiu să călărească. Pe drum vei întîlni mulţi pomi fructiferi. Merele şi perele însă nu s-au copt. Spre Paltin, ai să treci prin Prahuda, un sat mic ce ţine de Năruja. În satul acesta nu s-au construit în zeci de ani atîtea case cîte s-au construit în ultimii 2-3 ani. Acum întîlneşti în construcţie peste 20 de case din lemn şi pămînt, acoperite cu şindrilă de brad, fără coşuri — cu „ursoaică" — fumul ieşind prin întreg acoperişul pentru a apăra şindrila de putrezire. Pe Ghiţă Rotaru, Matei Constantin, Florea Mahalache şi mulţi alţii o să-i întîlneşti cioplind lemnele pentru noile lor locuinţe.

De îndată ce treci Zăbala şi intri în Paltin — trebuie să-ţi atrag atenţia că dacă treci călare apa, să laşi calul să meargă în voie, că el simte mai bine locurile primejdioase — o să te trezeşti faţă în faţă cu o clădire mare, cu ziduri albe. După cum o să vezi firma, aici este căminul cultural. Construit prin autoimpunere şi cu munca voluntară a tinerilor şi vîrstnicilor din comună, căminul este aproape cel mai frumos din Vrancea. Avem aici bibliotecă, aparat de radio şi de cinematograf. Sîmbăta şi duminica vine aici tot satul să vadă filme. Tînăra Bot Maria, bibliotecară, are şi ea mult de lucru, mai ales acum de cînd a început concursul „Iubiţi cartea", la care s-au şi înscris 24 tineri din comună.

Colectiva noastră

Ceva mai la deal, trecînd peste două poduri, de curînd reparate de cetăţenii satului ai să ajungi la sediul gospodăriei noastre colective „Octombrie Roşu". Puţini sînt cei pe care îi poţi găsi acum în gospodărie. Aproape toţi au plecat : cei mai mulţi, în frunte cu preşedintele, la Goleşti, în raionul Focşani unde avem pămîntul, pentru a strînge recolta ; ceilalţi la vite sau la oi. În gospodărie găseşti doar pe socotitorul nostru, tovarăşul Ion Ghebea. De la el poţi lua o serie de cifre interesante despre mersul gospodăriei şi în special despre stîna noastră care ştiu că te interesează în mod deosebit. O să-ţi spună că din 20 de oi cîte aveam în 1952 la inaugurare, astăzi avem 486 ; în 1952 aveam două perechi de boi, iar azi 10 perechi, plus vaci şi porci. În 1954 animalele au adus gospodăriei un venit de aproape 90.000 lei. Tot anul trecut am cumpărat şi camionul „Molotov". În afară de aceste venituri, colectiviştii au primit fiecare în raport cu numărul de zile-muncă făcute, cantităţi însemnate de lînă şi brînză. Aşa de exemplu Ştefan Ţăranu, pe lîngă 3116 kg. porumb şi 1831 kg. grîu a primit 129 kg. brînză de oi şi 73 kg. lînă, iar Nichitoiu Vasile, 111 kg. brînză şi 65 kg. lînă în afară de celelalte produse.

În anul acesta producţia de lapte a oilor a mai scăzut, deoarece pe aici plouă în fiecare zi, totuşi în afară de ce s-a valorificat, în beciurile colectivei se află acum peste 1500 kg. de brînză frămîntată cu sare şi închisă în putini de brad. Acum un an, la Paltin au sosit 9 berbeci de rasă karacul aduşi din Uniunea Sovietică. Astăzi stîna colectivei numără 40 de oi şi berbeci amelioraţi care în anul 1956 vor da miei de rasă karacul. Colectiva s-a îngrijit de asemenea şi de îmbunătăţirea rasei oilor din sat, dînd berbeci şi mioare karacul în schimbul altora care nu sînt de rasă. Pentru o mai bună îngrijire se construieşte acum în colectivă un saivan model pentru 500 de oi şi o maternitate de scroafe cu 10 boxe.

La stînă...

Ştiu că arzi de nerăbdare să auzi ceva şi despre stînă, aşa că întovărăşeşte-mă, urmărind rîndurile pe care ţi le scriu. Îţi voi explica doar cîteva lucruri care să te convingă să vii cît mai curînd pe la noi. Chiar acum cîteva zile am fost pe la stînă. O să-ţi povestesc tot ceea ce am văzut şi auzit. Stîna este cam departe, tocmai de cealaltă parte a Ţipăului. Cum ieşi din sat, urci pînă pe creastă şi acolo se întinde un plai frumos pe care o să găseşti sumedenie de stîni. Pe acest plai am mers cale de cîteva ceasuri pînă la Ţipău. Apoi am prins a urca de-a lungul unui pîrîu repede de munte. Iată în faţă muntele acela împădurit pe care se vede în mijloc o poiană mare. Acolo sînt Poenele Serii. În dreapta, printre celelalte două creste, curge pîrîul Leorda şi dacă treci dincolo, dai în Covasna, în Regiunea Autonomă Maghiară.

În după amiaza aceea cînd am ajuns sus pe Ţipău, parcă nu-mi venea să cobor spre stînă. Nu mă mai săturam privind. Doar norii negri care începuseră să se adune dinspre munţii Negoiului m-au hotărît să plec. Ploaia venea repede şi am văzut că nu mă grăbea numai pe mine. Mai jos, la vreo 150 metri o ursoaică vînjoasă mergea repede spre pădure urmată de trei ursuleţi. Unul, mai jucăuş, s-a oprit în loc şi a început să se tăvălească prin iarba moale, dînd din labe de parcă ar fi vrut să prindă ceva din aer. Ursoaica se uită îndărăt şi văzînd că unul din pui a rămas în urmă, s-a întors, s-a apropiat de el şi cînd i-a dat o labă l-a dat de-a rostogolul de cîteva ori. S-a sculat însă repede şi a pornit în salturi după fraţii lui, în vreme ce ursoaica mormăind îi conducea din urmă, veghind să nu li se întîmple ceva.

Am ajuns la stînă, cu ploaia din urmă. De cîini m-a apărat baciul, Nichitoiu Toader, un utemist priceput în toate dar mai cu seamă în facerea caşului şi a urdei. Ieşind din stînă se repezi la dulăii ciobăneşti ce mă înconjuraseră şi de care zadarnic încercam să mă apăr cu o nuia de alun.

— Odîrrr !... N-a, mînca-v-ar lupchii !... Odîrrr !...

Am intrat în fierbătoare, camera în care focul ce arde într-un colţ pe nişte pietroaie, nu se stinge niciodată. Stîna e construită din bîrne rotunde aşezate orizontal una peste alta. Crăpăturile dintre ele sînt umplute pe dinăuntru cu muşchi de fag şi stejar, iar pe dinafară cu pămînt. Din fierbătoare dai în comarnic, locul unde se mulg oile iar de partea cealaltă este căşăria cu rafturile ei pline cu caş şi urdă dulce. În faţa stînei se află strunga prin care intră oile spre comarnic, iar de cealaltă parte, două locuri îngrădite, tîrlele, în care dorm deoparte oile şi de partea cealaltă berbecii şi mioarele de anul acesta.

Ploaia cădea cu repeziciune răbufnind surd pe şindrila ce acoperă stîna. Cîte un fulger ca un şarpe de foc cobora din nori înfigîndu-se undeva în văgăunile munţilor, în timp ce tunetul care-l urma, întărit de ecourile prelungi, făcea să clocotească parcă întreaga fire. Moş Ştefan Ţăranu care are în grijă berbecii şi mioarele stînei, după ce le adăposti, intră în fierbătoare, îşi scoase sarica, se dădu lîngă foc să-şi usuce iţarii şi scoase din sîn batista cu tutun şi o foaie de jurnal din care îşi răsuci pe îndelete o ţigară... Pe uşă intrară apoi şi ceilalţi trei ciobani care îşi adăpostiseră şi ei oile. Ion Ţăranu fiul lui moş Ştefan şi secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodărie, tînărul Ţandăre Costică şi utemistul Nichitoiu Costică, fratele baciului. Costică Nichitoiu are şi funcţia de „strungar", adică mînă oile la strungă, la muls.

S-au adunat cu toţii în jurul focului, unde de un drug de lemn sprijinit pe două crăcane, atîrna un ceaun cu apă.

— Pînă a sta ploaia, faceţi mămăligă măi băieţi ! zise moş Ştefan Ţăranu. Mulgem pe urmă oile că doar nu le-om băga acum în strungă să le ude ploaia.

Toader Nichitoiu, baciul, puse făina în ceaun şi se apucă de făcut mămăliga, în vreme ce fratele său Costică aşeza masa : linguri, străchini, un fund de lemn de brad pentru mămăligă. Şi în momentul cînd se răsturnă mămăliga, cîinii începură să se asmută pe afară. Toader lasă mămăliga pe fund şi ieşi potolind dulăii.

Vînătoare de urşi...

Uzi pînă la piele, intrară pe uşă doi vînători cu armele-n spinare, cu ţevile în jos.

— Uite-l pe tovarăşul Răducanu Tache, directorul căminului cultural ! sări de la locul lui Ion Ţăranu. Dar ce vînt vă aduce pe aici ?

— Am plecat la vînătoare de urşi, dar ne-a apucat ploaia — zise Răducanu, avem autorizaţie să împuşcăm doi urşi şi am ambiţia să-l împuşc pe cel care ne-a făcut paguba.

Toată lumea ştie ce a fost cu ursul pe aici, acum o săptămînă.

Într-o noapte, ciobanii de la stîna colectivei au fost treziţi de cîinii care hămăiau puternic. La 200 de metri de stînă, unde se afla cireada de vite, era zarvă mare ; un bou răgea de răsunau munţii. Un urs cît un juncan sărise în spinarea unui bou muşcîndu-l de grumaz. Cîinii s-au repezit la el, ba vreo doi s-au aruncat în spinarea lui, dar numai cu o scuturătură, ursul l-a aruncat jos. Ciobanii şi îngrijitorii de la vite veneau cu ciomege dînd chiote, dar ursul nu-şi slăbea prada ce continua să ragă din ce în ce mai încet. Un alt bou — perechea lui de jug, adus în colectivă de Vasile Grafu — se repezi însă odată cu coarnele şi asvîrli ursul jos. Acesta îşi schimbă însă iute atacul asupra noului adversar şi chiar reuşi să-l zgîrie cu ghiara. Dar Ion Ţăranu şi fraţii Nichitoiu ajunseră acolo şi tăbărîră cu ciomegile, vînturînd în acelaşi timp felinarele. Pe ciobani ursul îi ştia întotdeauna de frică, aşa că încolţit se întoarse şi din cîteva salturi dispăru în pădurea deasă. Boul a trebuit să fie tăiat pînă la urmă, deoarece era rupt tot de colţii şi ghiarele jivinei.

Iacă aşa a fost cu ursul în seara zilei de 19 iulie. Acum, după cum ţi-am spus, Tache Răducanu avea autorizaţie să împuşte ursul şi-şi mai luase un tovarăş cu el. Ciobanii, însă, cunosc oamenii şi au început să-l zgîndărească :

— Ia zi nene Tache, ai mai împuşcat urşi ? întrebă Ion Ţăranu.

— Ohoo !... răspunse acesta cam neclar.

— Şi cum îi împuşti bre ?

— Păi foarte bine : mergi pe acolo unde vezi urme şi eşti atent. Dacă vine ursul, îl laşi să se apropie la 30 de metri şi tragi ori în cap, ori în inimă. Dacă nu-l nimereşti, ursul se ridică în două picioare şi vine furios spre tine. Ocheşti în dreptul inimii şi tragi. Dacă nici atunci nu cade, îl aştepţi pînă ajunge aproape, îi pui ţeava în piept şi tragi.

— Fugi bre că astea-s poveşti vînătoreşti — rîse Toader.

— Ce vă pricepeţi voi ? răspunse ironic Răducanu.

— Te duc eu la drumul urşilor, se angajă Ion. Ploaia a stat, de mîncat am mîncat, aşa că haidem !

Ion a plecat cu vînătorii.

Ciobanii citesc...

Costică Nichitoiu a ieşit şi el afară şi a înghesuit oile în strungă. Apoi intră înăuntru şi-i zise lui Toader :

— Du-te şi mînă oile la comarnic că eu mulg în locul lui Ion.

Cu spatele rezemat de perete, cu ciubărele de lemn între picioare, moş Ştefan Ţăranu şi tinerii Costică Nichitoiu şi Costică Ţandăre deschiseră uşiţele în spre strungă. Pe aici intra rînd pe rînd cîte o oaie, după ce era mulsă, trecea mai departe spre tîrlă. Fiecare mulgea cu atenţie. Curînd ciubărele se umplură şi altele goale le luară locul.

Se înserase de-a binelea. Ţandăre şi cu moş Ştefan Ţăranu s-au dus afară în comarnic, au întins nişte şube de blană de oaie şi s-au culcat cu ochii la tîrlă. În fierbătoare sînt paturi, afară 8 dulăi ştiu să păzească şi eventual să întoarcă oile care ar ieşi din tîrlă. Dar ciobanii noştri nu pot dormi decît afară, să simtă în piept aerul munţilor Vrancei şi să audă în urechi tălăngile oilor.

Un foc de armă răbufni undeva.

— Să ştii mă că or fi împuşcat ursul, zise Toader.

— Tare nu-mi vine a crede, răspunde frate-său. Ce, ăştia-s vînători ? Palavragii !

Pe poliţa de deasupra patului alături de unele broşuri despre oierit şi păşunat, stau cărţile lui Ion Ţăranu care în fiecare seară citeşte cu glas tare, în timp ce ceilalţi ciobani îl ascută atenţi. Alături de istoria P.C.U.S., pe care a studiat-o pînă acum cîtva timp la cursul de învăţămînt politic, găseşti poezii de Coşbuc, un volum din Caragiale, „Stepan Razin" de Zlobin şi altele. Au citit ciobanii de cînd au venit aici la munte peste 20 de cărţi de literatură. Şi acum parcă se uită cu tristete la cărţi în aşteptarea lui Ion. Au început „Stepan Razin" şi nu pot continua fără Ion.

Cîinii începură să latre, dar glasul lui Ion Ţăranu îi potoli şi peste cîteva clipe intrau în stînă şi cei doi vînători. Ion Ţăranu, de-abia ţinîndu-şi rîsul zise :

— Am plecat la urşi şi iaca ce o împuşcat nea Tache : o cioară !

Şi în timp ce nea Tache bombănea descălţîndu-şi sandalele, Ion povestea spre hazul tuturor, cum ajunşi pe la Balta Rusului au întîlnit urme de urs, dar nişte lostopene de urme că nea Tache doar atît a îngînat :

— Apoi ăsta-i urs nu glumă !... Se întunecă ! Hai îndărăt.

Şi de ciudă a împuşcat o cioară...

Vii la Paltin?...

Iată că ţi-am povestit ce am văzut şi auzit eu la stîna colectivei noastre. Ce zici, vii la Paltin ? Vino că ai să mai vezi şi ai să mai auzi multe. Ciobanii noştri, în afară de moş Ştefan sînt toţi băieţi tineri, plini de vigoare demni urmaşi ai fiilor babei Vrîncioaia. Prin părţile noastre se spune că a fost muntele lui Spulber, unul dintre cei şapte feciori ai Vrîncioaiei care au primit fiecare cîte un munte de la Ştefan cel Mare, pentru vitejia lor în apărarea ţării Moldovei. Răduţă Spulber din Paltin, de care ţi-am mai vorbit, îţi poate spune mai multe deoarece bunicul său a fost unul dintre strănepoţii lui Spulber, băiatul Vrîncioaiei. Ciobanii noştri, Ion Ţăranu, fraţii Toader şi Costică Nichitoiu sînt utemişti. Ei au în pază bunul cel mai de preţ al gospodăriei noastre colective agrozootehnice : oile. Şi ei ştiu să-l apere de toate relele. Că a intrat odată ursul la vite, a fost un eveniment foarte rar. Iar Ion Ţăranu care rîdea de Tache Răducanu ce plecase la vînat urşi fără cuţit, cu o haină subţire de doc, cu sandale şi cu capul descoperit ca după ciori — ştie el ceva. Poate pînă ai să ajungi aici ai să afli că tocmai unul dintre ciobanii noştri a fost acela care a împuşcat ursul cu arma ce stă atîrnată în fierbătoare, deasupra patului. În noaptea cînd a atacat boul n-am putut trage deoarece acolo era mare învălmăşeală şi se putea să nimerim în vreo vită. Dar băieţii noştri nu se laudă.

Te aştept în Vrancea. N-o să-ţi pară rău. Vei avea multe de aflat şi de învăţat şi vei mînca jintiţă făcută de Toader, cum nu găseşti nicăieri. Te aştept la colectiva din Paltin să te conduc pînă sus pe Ţipău, la stînă. Îţi urez drum bun şi călătorie plăcută.

Al tău prieten,
NICA

P. conf. GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Bîrlad

Studenţii în sprijinul producţiei

PETROŞANI (de la trimisul nostru). — De la Institutul cărbunelui din Petroşani au fost repartizaţi anul acesta în practica de vară numeroşi studenţi în bazinul carbonifer Schitu-Goleşti. Printre cei repartizaţi la practică se afla şi Jescu Ion, student în anul IV al Institutului. Cu ani în urmă el a lucrat ca miner iar mai apoi ca maistru miner într-una din minele acestui bazin. După numai patru ani, Jescu s-a întors printre tovarăşii săi de muncă cu temeinice cunoştinţe teoretice. Minerii l-au primit cu bucurie văzînd în el un ajutor la îmbunătăţirea muncii lor. Şi, aşteptările nu le-au fost înşelate.

În cadrul lunii de practică, Jescu a dat o importantă contribuţie instalării unei haveze sovietice de tipul G.T.K.-3 la mina Godeni. Această mină este în curs de mecanizare. S-au introdus perforatoare, ciocane de abataj, se mecanizează transportul în subteran. Odată cu introducerea havezei, gradul de mecanizare al procesului de extracţie a crescut şi mai mult mărindu-se totodată şi productivitatea muncii. Într-adevăr, odată cu intrarea ei în funcţiune, cantitatea de cărbune extrasă în timpul unui schimb la un front în lungime de 35 m. a crescut la 100 tone.

Operaţia de introducere a havezei în subteran n-a fost uşoară. Au fost mineri care neînţelegînd de la început importanţa noii maşini, s-au arătat neîncrezători. Viitorul inginer miner a făcut atunci dovada nu numai a cunoştinţelor tehnice pe care le posedă, ci şi a legăturii lui strînse cu oamenii. Împreună cu maistrul comunist Olteanu Nicolae, el a discutat cu oamenii arătîndu-le foloasele introducerii havezei în procesul de producţie. Ducîndu-i la locul unde lucra haveza, Jescu, împreună cu maistrul Olteanu, au reuşit să-i convingă pe aceştia de avantajele maşinii.

★

Ungureanu Constantin este în anul III al Institutului. Şi el a fost repartizat în practică tot în bazinul carbonifer Schitu-Goleşti, la mina Berevoieşti. Preocupat de găsirea unor căi noi pentru mărirea productivităţii muncii, Ungureanu a studiat posibilitatea de a schimba sistemul de tăiere a cărbunelui de către havează. Cercetînd abatajele din sectorul II, unde a fost repartizat la practică, el a ajuns la concluzia că ar fi mult mai rentabil dacă s-ar folosi metoda tăierii şramului în formă de cruce şi în diagonală. Împreună cu inginerul sectorului şi cu un maistru miner, Ungureanu a experimentat la o pregătire în cărbune noua metodă folosind o havează cu cap universal. Pe baza observaţiilor făcute, a avantajelor ce decurg din aplicarea noii metode (cel mai important se referă la economia de exploziv) — ei au înaintat un proiect Ministerului propunînd aprobarea şi lărgirea tăierii şramului după noua metodă.

Cele două exemple arată preocuparea studenţilor Institutului de cărbune din Petroşani de a lega cunoştinţele teoretice căpătate în orele de curs cu problemele practice imediate pe care le ridică procesul de producţie. Şi, spre cinstea majorităţii studenţilor acestui Institut, trebuie spus că ei reuşesc de cele mai multe ori să rezolve cu succes dificile probleme practice, dovedind o temeinică pregătire profesională.

Concursul de fotografii artistice „Patria noastră"

Ministerul Culturii organizează un concurs de fotografii artistice „Patria noastră". Concursul se va încheia cu o expoziţie la Bucureşti, în decembrie 1955.

La acest concurs pot participa fotografii amatori şi profesionişti care vor prezenta fotografii înfăţişînd aspecte diferite ale vieţii noi pe care poporul muncitor şi-o construieşte în patria noastră liberă, bogăţiile şi frumuseţile ţării noastre.

Premiile vor fi decernate de un juriu.

Se vor acorda următoarele premii :

1 premiu I în valoare de 3.000 lei.

Două premii II a 2.000 lei

Trei premii III a 1.000 lei

10 menţiuni a 500 lei fiecare.

Ministerul Culturii va achiziţiona, cu consimţămîntul autorului, cele mai reuşite creaţii de fotografii artistice prezentate în cadrul concursului.

Regulamentul de organizare a concursului şi date suplimentare se pot obţine de la Ministerul Culturii, Direcţia artelor plastice, str. lt. Lemnea nr. 2, sau I. S. Decorativa, Serv. fotografic, str. Dionisie Lupu nr. 10 şi la cercul de foto amatori al Casei de Cultură a Sindicatelor, B-dul 6 Martie nr. 25.

În ţară informaţiile şi prospectele se pot obţine la secţiile culturale ale sfaturilor populare, consiliile sindicale regionale, birourile locale de turism şi redacţiile ziarelor locale.

INFORMAŢIE

Institutul de Construcţii Bucureşti aduce la cunoştinţa studenţilor din anii II, III şi IV al fostei Facultăţi de geodezie de la Institutul Agronomic Galaţi că la 1 septembrie a.c. încep cursurile la secţia de geodezie de la Facultatea de Drumuri şi Poduri a Institutului de Construcţii din Bucureşti, B-dul Lacul Tei nr. 124.

„Săptămîna muzicii bulgare"

Anul acesta, la 9 septembrie, poporul frate bulgar sărbătoreşte împlinirea a 11 ani de cînd s-a eliberat de sub jugul fascist, cu ajutorul glorioasei armate sovietice.

Ca şi în alţi ani, posturile romîneşti de radio organizează şi anul acesta între 2-9 septembrie „Săptămîna muzicii bulgare". Cele opt concerte ce vor fi difuzate cu acest prilej cuprind muzică simfonică, vocal-simfonică, de cameră, de estradă, corală şi populară în interpretări de o înaltă ţinută artistică.

„Săptămîna muzicii bulgare" este un minunat prilej pentru ascultătorii din R.P.R. de a face cunoştinţă cu cele mai noi realizări ale muzicienilor din Bulgaria. Ea constituie, totodată, un puternic mijloc de strîngere a legăturilor de prietenie ce există între poporul romîn şi cel bulgar.

CRONICA FILMULUI

Minunatul drum de luptă al unui tînăr revoluţionar

Există în viaţa fiecărui tînăr o clipă de răscruce. Pînă atunci, el trăieşte într-un fel sau altul, mai mult sau mai puţin conştient de realităţile înconjurătoare, de locul său în această lume. În mod inevitabil vine însă momentul cînd tînărul se întreabă : Pentru ce trăiesc ? Cum trebuie să trăiesc ca să fiu demn de numele de om ? Încotro s-o apuc ? Răspunsul pe care şi-l dă tînărul în asemenea momente, poate cele mai pline de sinceritate din viaţa sa, este hotărîtor pentru întregul său destin. Despre drumul pe care l-a urmat, punîndu-şi o asemenea întrebare un tînăr, ne povesteşte şi filmul sovietic „Tăunul", care rulează în prezent pe ecranele cinematografelor noastre.

Înfăţişînd lupta unui tînăr care a ales calea revoluţiei, filmul istoriseşte despre o viaţă frumoasă pe care privind-o, îţi vine să spui, la capătul ei : chiar dacă sacrificiul ar fi de zece ori mai mare decît moartea, merită însuşit să trăieşti astfel pentru salvarea patriei, pentru fericirea poporului tău ! Astfel a gîndit fără îndoială şi minunatul comsomolist Pavel Corceaghin despre care se ştie c-a fost influenţat în mod hotărîtor în evoluţia sa de romanul ce a stat la baza scenariului acestui film.

Cadrul acţiunii filmului este Italia dezmembrată, stăpînită de diverşi prinţi şi regi vînduţi ocupanţilor străini, Italia clocotind de neostoită revoltă populară. Un tînăr, Arthur, înţelege că libertatea patriei sale nu poate veni decît de la popor, prin lupta împotriva asupritorilor străini şi a cozilor lor de topor. Dar acesta nu este un tînăr cu imaginaţia aprinsă, nu este Fabrice del Dongo, eroul „Mînăstirii din Parma" a lui Stendhal, dornic cu orice preţ de aventuri, de primejdii. E, dimpotrivă, un băiat liniştit, melancolic, meditativ, ba chiar şi religios. Pe el nu-l mînă dorul de peripeţii şi necunoscut, ci devotamentul profund pentru patrie, pentru poporul împilat. Acestei cauze, el se dedică din toată inima, fără a precupeţi ceva.

Este marele merit al cărţii şi al filmului de a fi ilustrat ideea că drumul revoluţiei nu este neted şi uşor, ci un drum greu, plin de piedici şi pe care nu-l pot urma decît cei puternici, cei cu adevărat cinstiţi şi hotărîţi să suporte cele mai mari lovituri numai spre a-şi face datoria. În acest drum se poate întîmpla să pierzi ceea ce este mai preţios — încrederea propriilor tovarăşi, poţi rămîne uneori singur, dar cu atît mai tare şi mai curat trebuie să fii pentru a răzbate acolo unde alţii, şi nu cei de pe urmă, se lasă copleşiţi şi cad. Numai dragostea pentru cauza poporului, cinstea desăvîrşită l-au ajutat pe Arthur să reziste cumplitei crize morale provocate de faptul că tovarăşii şi iubita lui l-au socotit trădător, ba mai mult, acestea l-au călit, făcîndu-l să păşească înainte în lupta lui. Trebuie remarcată aici arta deosebită cu care regizorul A. Faintîmmer a ştiut, precipitînd acţiunea, să creeze aproape plastic ideea uriaşei dărîmări de valori ce a avut loc în sufletul lui Arthur, cînd a înţeles făţărnicia părintelui lui sufletesc — preotul Montanelli şi marea mistificare pe care o reprezintă religia ce era cît pe-aci să-l piardă.

Odată cu eliberarea din închisoare, cu înţelegerea adevăratului rol al religiei şi a ipocriziei celui în care avea atît de multă încredere, vechiul Arthur, naiv şi lipsit de experienţă, moare în sufletul tînărului care înscenează propria sa sinucidere şi începe să se făurească la şcoala aspră a luptei, revoluţionarul încercat, Rivarez, cunoscut şi iubit de popor sub numele de Tăunul. Cu o mare artă a transfigurării a reuşit să realizeze tînărul actor O. Strijenov trecerea de la Arthur la Rivarez, ilustrînd toată gama de sentimente complexe ce a însoţit această profundă transformare. Interpretul a ştiut să arate în mod convingător felul cum au şlefuit împrejurările tragice personalitatea tînărului, ajutîndu-ne totuşi să recunoaştem în revoluţionarul Rivarez toate marile calităţi morale principale ce le-am cunoscut în prima perioadă, amplificate şi dublate de o mare experienţă de luptă, precum şi de noi trăsături necesare unui om ca el : tăria deosebită, iscusinţa, şiretenia, ironia incisivă. Edificatoare în această privinţă sînt acele scene cînd întîlnindu-se cu Gemma, Rivarez nu-şi dă pe faţă adevărata identitate pentru a-şi putea dedica întreaga viaţă în mod nestingherit misiunii sale nobile.

Şi totuşi, deşi întîlnindu-se din nou cu Gemma, s-a ferit să divulge că e prietenul de altădată şi nu i-a mărturisit pînă în ultima clipă a vieţii dragostea. Arthur a iubit-o neîncetat pe această fată a cărei curăţenie sufletească nu era egalată decît de devotamentul ei faţă de cauza populară. Filmul ilustrează cu o mare putere de convingere ideea despre rolul purificator al dragostei care a fost un mare sprijin în momentele cele mai grele ale vieţii lui Arthur şi care a ajutat-o în acelaşi timp pe Gemma să părăsească drumul reformismului liberal de salon alăturîndu-se Tăunului, revoluţiei populare. Privind chipul luminos al actriţei M. Strijenova, jocul ei plin de prospeţime şi duioşie, spectatorul are în faţă o admirabilă realizare a imaginei bogăţiei sufleteşti şi frumuseţii morale care caracterizează eroinele revoluţionare din cele mai bune opere de artă. În acest fel, cuvintele de dragoste pe care Arthur le adresează iubitei sale, prin ultima scrisoare, capătă o adîncă semnificaţie simbolică, părînd a fi destinate nu mai puţin Gemmei cît patriei pentru care şi-a dat el viaţa. Această apropiere ne este sugerată de altfel şi de alternarea scenelor ilustrînd activitatea de luptă a Tăunului cu acelea care descriu cu mult lirism întîlnirile lui cu Gemma. N. Simonov a reuşit să concentreze ca într-un focar în personalitatea lui Montanelli, acele trăsături caracteristice clerului care se îndepărtează de popor : caritatea de suprafaţă şi putreziciunea morală bine mascată.

Trebuie relevat de asemenea felul în care au ştiut realizatorii filmului să prezinte chipurile modeste, dar luminate de o mare frumuseţe interioară ale oamenilor simpli, ale italienilor de rînd, care luptau cu vitejie pentru eliberarea patriei lor.

Filmul „Tăunul" este o pildă de colaborare fructuoasă între regizor şi operator (A. Moskvin), care au găsit căile cele mai potrivite pentru redarea atmosferei romantice a operei ecranizate, fără a cădea în patos deşert, în discursivitate.

Finalul filmului reprezentînd zorile care apar biruitoare, odată cu moartea lui Arthur, încoronînd mesajul eroic al acestei creaţii, sugerează convingerea că lupta Tăunului şi a tovarăşilor săi nu s-a sfîrşit, că ea va fi continuată pînă la victoria finală de noi şi noi generaţii, în ale căror reprezentanţi de azi recunoaştem pe tinerii luptători pentru pace şi o viaţă mai bună din Italia ca şi din întreaga lume.

MIRCEA ANDREI

Note

UN NUME NOU

Redactorul care primeşte corespondenţa literară venită din partea începătorilor deschide plicurile încercînd sentimente contradictorii. Pe de o parte, multe din aceste plicuri i-au adus dezamăgiri, aşa încît el este sufleteşte pregătit să nu găsească nimic vrednic de atenţie, pe de altă parte, aşteptarea febrilă, curiozitatea, liniştea dinaintea unei mari descoperiri îl ţin încordat : „poate că de rîndul acesta..."

De rîndul acesta redactorii sectorului de poezie al revistei „Tînărul scriitor" au avut bucuria s-o prezinte cititorilor pe poeta Ana Şoit, autoarea poemului „Lumina lui august".

Revista prezintă poemul acesta la rubrica „Început de drum", dar drumul străbătut pînă astăzi de Ana Şoit pare a fi cu mult mai lung, deşi în afara tiparului ; căci „Lumina lui august" vădeşte talent exersat, deprins să înţeleagă cu sensibilitate frumuseţile cîntecului popular, să le valorifice şi să le dea, prin retopire, o strălucire nouă.

Cităm aci spre exemplificare unul din cele XII scurte capitole ale poemului.

De-ar fi luna un mălai,
Ne-ar tăia mama c-o aţă
Şi ne-ar da cîte-o felie
Şi-am mai prinde-un pic de viaţă
Mă gîndesc aşa-n tăcere,
Nu le spun. Cei mici ar cere...
Primăvara timpurie,
Cine ştie, cine ştie
Pentru cine-n holde, vara,
Se va pîrgui secara ?
Cade roua, floarea cade...
— Cîţi copii sînteţi ?
— Opt, bade...
Stă, se uită cu mirare :
Opt guri care cer mîncare,
Opt privesc masa cu jind,
Opt mînuţe se întind.
Mama n-are ce le-mparte.
De-ar fi luna un mălai,
Dar luna-i pe cer departe
Nu gîndi prostii, Mihai !
Cei mai mici nu ştiu şi-ar vrea
Să le dai şi lor din ea,
Nu pricep — că-s mici săracii —
C-o mănîncă vîrcolacii.

Fineţea cu care Ana Şoit surprinde psihologia copilului flămînd (dar a celui mai mare copil dintr-o casă de copii flămînzi) este incontestabilă. În desfăşurarea a numai cîteva strofe, personajele se succed pe nesimţite — copilul, străinul, mama (Nu gîndi prostii, Mihai !) toate intervenţiile lor fiind unificate la înalta temperatură a unor mărturisiri simple, sincere, profund emoţionante. Eroul liric al poemului este maturizat de foame, de mizerie, de neînchipuitele suferinţe pe care războiul le aruncă pe umerii celor mulţi, muncitori şi obidiţi. În familia necăjită pe care ne-o aduce înaintea noastră poemul Anei Şoit, tatăl fiind dus pe front, mama slugărind pe degeaba la boieri, băiatul cel mare are îndatoririle sale : să-şi veghezе frăţiorii, să le înşele foamea cu poveşti. Dar

Să vă spun de-un moş cu sac ?
Nu bate la om sărac.
De-un înger cu aripă-albastră ?
Nu se-arată la fereastră.
Că la noi e mohorît.
Lampa fumegă urît
Pita-i rece, tata-i dus...
Hai dormiţi, destul v-am spus !

Poeta stăpîneşte arta conciziunii, fixînd în puţine cuvinte sentimente care altora (şi nu numai începătorilor în ale literaturii) le-ar fi necesitat, poate, pagini întregi. Jalea casei la întoarcerea tatălui orb, înconjurat de copii :

Tu, tu nu mai poţi să-i vezi !
Şi-o îneacă plînsul,
Tata n-are ochi să plîngă
Tata plînge -ntrînsul.

Armata Sovietică întîmpinată cu valul uriaşei bucurii populare. „Toate florile nestrînse / Mama le-mpletise-n jerbi / Erau flori de cîmp, flori plînse / De un neam întreg de şerbi. „Băiatul cel mare îşi strînge fraţii pentru ca să le spună „povestea cea adevărată", cu Făt-Frumos. Le-o spune

...Şi tare bucuroşi sînt fraţii mei
Că Făt-Frumos îi va pieri pe zmei.

Salutînd acest remarcabil „început de drum" putem recomanda cititorilor să urmărească cu atenţie numele Anei Şoit ; există toate condiţiile ca, în creaţiile sale viitoare să apară în imagini artistice actuale, combative, frumoase, noi şi noi aspecte tipice din cei 11 ani scăldaţi în lumina lui august.

PETRE VEDEA

Cu prilejul preschimbării documentelor de membru al U. T. M.

La uzina Textila „Moldova"

Deşi se întunecase de mult, la sediul organizaţiei U.T.M. a uzinei Textila „Moldova" din Botoşani, mai stăruia încă lumină. Strînşi în jurul unei mese, membrii comitetului U.T.M. discutau cu aprindere.

— Da tovarăşi, să ne străduim ca să mobilizăm tineretul la lupta pentru o muncă ritmică — spuse în cele din urmă Domnica Bită, secretara comitetului. Aşa cum ştiţi şi voi, priceperea de a lucra în fiecare zi cu elan, cu perspectivă lipseşte multor tinere din uzina noastră. Aceasta este după părerea mea veriga principală de care acum, în perioada de preschimbare a documentelor U.T.M., trebuie să tragem cu toată nădejdea.

Şi într-adevăr, secretara avea multă dreptate cînd afirma acest lucru. Cînd începea decada a treia a lunii în sectoare se pornea iureşul muncii în asalt. Preocupate cu totul de îndeplinirea cantitativă a planului de producţie, tinerele muncitoare au neglijat să se ocupe de calitate, de obţinerea de economii etc.

Munca în asalt nu era justificată de nici o cauză obiectivă.

Exista suficientă forţă de muncă, maşinile existente erau în stare să producă fire şi pînză mai multă şi de mai bună calitate. Trebuia pornită lupta pentru „măturarea" lipsurilor din munca tinerilor din uzină. Se simţea necesitatea de a se crea o opinie publică împotriva acelora care nu căutau să respecte ritmul de muncă chiar din primele zile ale lunii. Cum să se ajungă însă la acest lucru?

★

Şi înainte de acţiunea de preschimbare a documentelor U.T.M. membrii comitetului s-au întrebat adeseori de ce, cîteodată, întrecerea socialistă se desfăşoară în uzină cu slăbiciuni, fără continuitate. Tinerii semnau angajamentele, organizatorul grupei sindicale le punea într-un dosar, iar după aceea din cînd în cînd trecea procentul de îndeplinire a normei şi atîta tot. Din punct de vedere formal întrecerea exista. În realitate însă nu se desfăşura o luptă permanentă pentru locul întîi, nu se simţea elanul şi entuziasmul specific tineretului. Cum poate fi mai bine organizată întrecerea? Cum poate fi mobilizat tineretul la o întrecere cu adevărat vie? — se întrebau adeseori membrii comitetului. Răspunsul la această întrebare l-au dat muncitorii sectorului filatură — în majoritate format din tineret. În primele 5 luni ale acestui an, antrenaţi în întrecerea socialistă, ei au produs peste prevederile planului mai mult de 55.000 kg. fire, din care se pot ţese peste 350.000 m.p. pînză. Numai membrele brigăzii a II-a utemiste condusă de Maria Chiru au dat în luna mai peste plan 330 kg. fire bumbac de calitatea I. Dar această situaţie n-a existat de cînd lumea. A fost o perioadă cînd brigada muncind dezorganizat, fără elan, abia îşi îndeplinea sarcinile de plan.

Într-o consfătuire organizată în timpul prînzului, utemistele din brigadă au discutat cu aprindere despre munca lor. Combătînd lipsurile care aparţineau membrilor brigăzii, fetele au ajuns la concluzia că dacă se vor lichida gîtuirile din producţie, neînsemnate la prima vedere, dacă rolele de la cilindrărie vor fi de mai bună calitate, dacă cursorii stricaţi vor fi din timp reparaţi sau dacă curelele de la fuse vor fi cusute mai repede şi mai bine, vor putea produce numeroase kilograme de fire peste plan. Una din utemiste a vorbit despre necesitatea de a aplica cu mai multă pricepere metodele înaintate de muncă. Altele au insistat asupra folosirii la maximum a celor 480 minute de lucru, a îngrijirii maşinilor etc. În cele din urmă una din fete a chemat la întrecere pe o altă tînără din brigadă. Apoi au urmat alte şi alte chemări. Şi astfel s-a pornit o întrecere în toată legea, care a impulsionat munca brigăzii.

Multe muncitoare din sector urmăreau activitatea plină de elan a fetelor din brigada a II-a.

Rezultatele muncii lor au fost popularizate la gazeta de perete, la staţia de radioficare şi în consfătuirile de producţie. Întrecerea a scos la iveală tinere filatoare talentate ca Anastasia Bejinaru, Elena Hărătău, Saveta Buiciuc şi altele care reprezintă mîndria brigăzii.

Munca brigăzii a II-a mergea zi de zi mai bine. La sfîrşitul unei zile de muncă, fetele dădeau tot mai multe kilograme de fire peste plan. Despre faima lor au aflat şi tinerele din alte brigăzi şi sectoare ale uzinei care au început să le urmeze exemplul. Întrecerea izvorîtă din iniţiativa brigăzii a II-a a ajutat membrii comitetului U.T.M. din uzină să vadă multe lucruri, să înţeleagă mai clar care sînt greşelile lor. Ei s-au convins odată mai mult că tinerilor le place să se întreacă în muncă, că ei preţuiesc cuvintele de încurajare şi le place să fie şi evidenţiaţi. Aceasta înseamnă că întrecerea poate să fie eficace numai atunci cînd tinerii ştiu cine este în frunte, cine pe cine şi cu cît a întrecut şi atunci cînd ei luptă împreună cu întreaga masă a muncitorilor pentru avîntul general.

S-a hotărît ca pretutindeni întrecerea să fie organizată cu mai multă atenţie. Astăzi toate sectoarele şi aproape toţi muncitorii sînt în întrecere. Panourile de întrecere sînt acum cu totul altfel alcătuite: numele celor aflaţi în întrecere se scriu cîte două arătîndu-se care cu cine se întrece. Aceasta pentru a se putea vedea cine este în frunte. Periodic, gazetele posturilor utemiste de control scot ediţii fulger în care sînt lăudaţi tinerii fruntaşi şi sînt criticaţi cei care lucrează de mîntuială.

Activiştii utemişti din uzină iau parte la şedinţele comitetelor sindicale ale secţiilor atunci cînd se calculează rezultatele întrecerii. Aceasta-i ajută odată în plus să ştie cu cine-i în întrecere fiecare fată, ce angajamente şi-a luat. Grija comitetului U.T.M. a fost ca majoritatea tinerelor — nu numai cele din brigăzi — să fie antrenate în întrecere, ajutînd astfel întregul colectiv al uzinei să-şi îndeplinească şi depăşească planul şi să dea produse de calitate superioară.

Printre principalele obiective ale muncii comitetului U.T.M. în perioada de preschimbare a documentelor de membru a fost şi aplicarea pe scară largă a iniţiativei grupei a 19-a sindicale de la uzinele „21 Decembrie" din Bucureşti de a ridica pe toţi muncitorii la nivelul celor fruntaşi. În consfătuirile de producţie, în brigăzile utemiste şi în discuţiile individuale cu tineretul, comitetul U.T.M. a făcut cunoscut în ce constă această iniţiativă cerînd în primul rînd utemiştilor s-o aplice. Scopul acestei acţiuni patriotice, menite să ajute în muncă pe cei rămaşi în urmă, a fost înţeles de majoritatea utemistelor fruntaşe. Ele au pus umărul la muncă pentru ca nici o filatoare sau ţesătoare să nu rămînă sub plan. Cu dragoste şi atenţie tovărăşească, utemista Anastasia Bejinaru care lucrează la 3 părţi de ring ajută zilnic pe Geta Ciucă să-şi ridice calificarea, să-şi îmbogăţească cunoştinţele, legate de frumoasa meserie de filatoare. Ea explică cu răbdare cum să prindă firul mai repede atunci cînd se rupe, cum să mînuiască peria printre fire sau pîsla printre mosoare pentru a le curăţa de scame. Ciucă dovedeşte că a învăţat din sfaturile date. Acum ea lucrează la două părţi de ring şi nu numai că-şi îndeplineşte planul, dar îl şi depăşeşte. Şi Aspazia Alexiuc ajută în ridicarea calificării pe Minodora Adăscăliţei, o tînără venită de la ţară care a îndrăgit meseria de filatoare. În secţia I ţesătorie schimbul C, datorită aplicării acestei iniţiative s-a reuşit ca toţi muncitorii secţiei să fie fruntaşi. Dacă secţia a II-a schimbul A, pînă în luna mai era sub plan, acum, datorită ajutorului tovărăşesc în muncă, îşi îndeplineşte şi depăşeşte planul. Nu stau mai prejos nici ţesătoarele din schimbul B. Numai tinerele din brigada I utemistă de care răspunde Clara Loghin au dat în prima decadă a lunii iulie peste 2150 m.p. de pînză peste plan. Şi fetele sînt hotărîte să nu se oprească aici.

★

Deşi la începutul acţiunii de preschimbare a documentelor de membru, în activitatea comitetului U.T.M. de la textila „Moldova" au existat unele manifestări de formalism, în ultimul timp el a căutat să le înlăture, muncind astfel încît să contribuie la activizarea fiecărei utemiste. În iureşul muncii de zi cu zi, utemistele au început să privească cu alţi ochi munca organizaţiei de bază. Într-o adunare generală cele de la filatură au criticat pe activiştii utemişti din uzină care nu se ocupaseră mai de loc de utemistele care în ultimul timp nu mai activau în organizaţie. Şi tinerele filatoare aveau dreptate. Comitetul U.T.M. trecuse pe planul al doilea munca cu fiecare tînără în parte, atenţia pe care trebuia s-o dea educării lor. Iată de exemplu pe Viorica Orent. Pînă nu de mult ea a fost una dintre cele mai active utemiste de la filatură. În ultimul timp însă nu mai venea nici la adunări generale. Si ca ea mai erau si altele. Cu Viorica Orent, ca şi cu alte utemiste, s-a stat de vorbă de mai multe ori arătîndu-li-se îndatoririle. Fetele au învăţat din criticile făcute. Acum ele activează cu mult interes în organizaţie. Veronica Purece ca şi Maria Anton şi Elena Barnea care deşi au unele obligaţii familiare îşi îndeplinesc acum aşa cum trebuie sarcinile ce le revin ca utemiste. În pauzele de la prînz, sau seara în cămin, fetele citesc în colectiv ziarele. Organizatoare în această privinţă sînt utemistele Maria Sava, Eugenia Dănilă, Maria Marinov şi Maria Mocanu care-şi îndeplinesc cu multă tragere de inimă sarcina încredinţată de organizaţie. Şi asemenea exemple se mai pot încă arăta.

Munca atentă cu fiecare utemistă din uzină a ajutat comitetul U.T.M. să le cunoască mai bine preocupările, năzuinţele, dar şi unele lipsuri. Iat-o pe utemista Elena Zănuşteanu care deşi stăpînea bine meseria de ţesătoare totuşi uneori dădea pînză de proastă calitate. Întreaga atitudine a Elenei demonstra un lucru: fata se obişnuise să umble de colo pînă colo prin secţie, lăsînd maşina să meargă singură. Dar tovarăşele ei de muncă n-au stat indiferente. Într-o adunare generală ele au luat poziţie faţă de atitudinea Elenei urmărindu-l după aceea cu mai mult interes munca. În secţie se crease o opinie publică faţă de comportarea ei. Într-o zi i-au făcut o caricatură la gazeta de perete. Acest lucru a zguduit-o pe Elena. S-a frămîntat, a plîns, dar un lucru îmbucurător este că acum ea îşi vede de treabă. Dacă aduci vorba ea îţi povesteşte cu multă căldură despre colectivul secţiei care a ajutat-o la timp şi care n-a lăsat-o pînă nu s-a îndreptat.

Acum, în zilele cînd utemistele de la Textila „Moldova" au şi preschimbat carnetele, comitetul U. T. M., desfăşurînd larg munca politică, caută să atragă pe scară mai largă întregul tineret din uzină la lupta pentru a da patriei mai multe fire şi mai multă pînză de calitate superioară, pentru reducerea preţului de cost al produselor, pentru un nivel mai înalt al muncii.

GEORGETA VASILIU

NOI PRODUSE TEHNICE

Muncitorii clujeni au realizat în cinstea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre noi produse tehnice.

Colectivul uzinelor „Tehnofrig" din Cluj, care produce maşini şi utilaje pentru industria alimentară, a realizat separatorul de lapte tip II. Noul separator poate fi întreţinut şi mînuit mai uşor. La probele făcute în uzină cu noul separator s-a obţinut un procent de separare a laptelui degresat de 0,02 la sută.

Un alt produs realizat de colectivul uzinelor „Tehnofrig" este cernătorul de făină centrifugal-vertical. Capacitatea de cernut a noii maşini, în 24 de ore, este de 15 tone făină fină fără impurităţi. Noua maşină este alcătuită din 167 piese executate în secţiile uzinei.

O frumoasă realizare în cinstea lui 23 August aparţine colectivului fabricii „Triumf" din Cluj: o nouă bujie de izolatori de ceramică cu o capacitate de minimum 22.000 volţi, o rezistenţă mecanică mare şi puternică la şocuri. Bujia este folosită la motoarele de autocamioane şi de tractoare KD-35.

(Agerpres)

Măsuri pentru păstrarea porumbului în ştiuleţi

Anul acesta, suprafaţa cultivată cu porumb este mai mare decît în anii trecuţi, iar producţia la hectar va fi de asemenea cu mult mai bogată. De aceea problema păstrării recoltei de porumb din toamna aceasta va trebui să constituie o preocupare deosebită pentru toţi cultivatorii.

În primăvara aceasta au fost multe culturi de porumb reînsămînţate, care au vegetaţia întîrziată, iar timpul excesiv de ploios şi rece din vara aceasta va întîrzia în unele locuri coacerea porumbului, fapt care impune o grijă deosebită pentru buna păstrare a porumbului în ştiuleţi. De aceea, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie să ia măsuri de pe acum, pentru asigurarea spaţiului de depozitare a porumbului în ştiuleţi din recolta anului acesta, pînă la complecta lui uscare. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii recomandă să se construiască pătule provizorii, cu materiale ieftine şi recuperabile în întregime.

Se recomandă construirea de pătule dreptunghiulare, cu pereţi de sîrmă împletită, araci împletiţi cu sîrmă sau nuiele împletite, cu lăţimea de 1,50 pînă la cel mult 2 m., înălţimea de 3 m. şi lungimea după nevoie. Pentru depozitarea unui vagon de porumb în ştiuleţi este necesară, de exemplu, lungimea de 3,5—4 m.

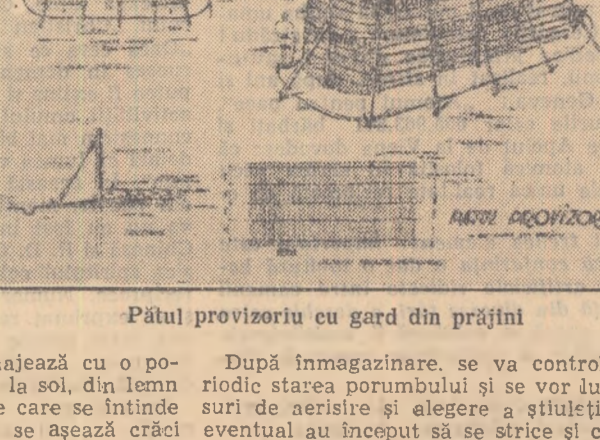
Pentru construirea acestor pătule se alege un teren mai ridicat, cu o uşoară pantă pentru scurgerea apei provenite din ploi. Aria pătulului se nivelează şi se înalţă cu 0,30 m. prin umplutură din lut bine bătut pe o suprafaţă dreptunghiulară cu lăţimea corespunzătoare tipului necesar, la care se adaugă trotuarul de o parte şi de alta a pătulului, în pantă spre un şanţ de colectare şi scurgere a apelor.

Vatra pe care se va construi pătulul se arde cu un foc de paie pînă ce se usucă bine.

Pătul provizoriu cu plasă din sîrmă

Stîlpii de lemn rotund, cu lungime de 4,20 m., se îngroapă în pămînt la adîncime de 1.20 m. şi se înţepenesc bine, bătîndu-se pămîntul în jurul lor cu un par. Distanţa între stîlpi trebuie să fie de 1 m. Stîlpii se leagă între ei atît pe linie, cît şi cu cei din faţă de pe linia opusă, cu lăturoaie bătute în cuie, atît la mijloc cît şi la vîrf sau se leagă cu sîrmă groasă de 5 mm. Pentru legatul stîlpilor pe linie, lăturoaiele se bat pe dinăuntru pătulului. De stîlpi se leagă plasă de sîrmă galvanizată făcută din sîrmă groasă de 2,5 mm., cu ochiuri de 4-5 cm. sau araci împletiţi cu sîrmă. Înălţimea plasei de sîrmă sau a gardului de araci trebuie să fie de 1,5 m. Plasa de sîrmă sau gardul de araci se aşează pe dinăuntrul pătulului şi se leagă la ambele capete de stîlpi, cu sîrmă.

Pătul provizoriu cu gard din prăjini

Fundul coşului se amenajează cu o podină ridicată cu 30 cm. de la sol, din lemn rotund sau despicături, pe care se întinde împletitura de nuiele sau se aşează crăci uscate. După umplerea coşului cu porumb, se aşează deasupra al doilea rînd de plasă de sîrmă, gard de araci sau nuiele, tot pe dinăuntru şi se leagă de stîlpi la capete. Apoi, pătulul se umple cu ştiuleţi de porumb pînă la vîrf.

După umplerea pătulului se trece la executarea învelitoarei, care se poate face din coceni sau carton asfaltat după cum urmează:

Se construieşte o coamă ce se sprijină pe scaune înfipte în masa de porumb, cu tălpici pentru a împiedica scufundarea, iar la margini se bat pe capetele stîlpilor cosoroabe. Pe această coamă se aşează snopii de coceni de porumb legaţi între ei precum şi de coama şi cosoroabe, cu sîrmă moale, aşa cum se face învelitoarea de stuf.

Acoperişul se poate face şi cu carton asfaltat, pe scînduri aşezate pe coamă şi cosoroabe.

După înmagazinare, se va controla periodic starea porumbului şi se vor lua măsuri de aerisire şi alegere a ştiuleţilor ce eventual au început să se strice şi care se dau imediat drept hrană la animale. Apoi se umple din nou pătulul.

După ce porumbul se scoate şi se bate, se procedează la desfacerea pătulului provizoriu, cu multă atenţie astfel ca tot materialul să poată fi recuperat şi folosit apoi la alte construcţii.

Materialele necesare pentru construirea pătulului dreptunghiular de plasă de sîrmă sau araci împletiţi, cu o capacitate de 1 vagon, sînt:

Lemn rotund, 0,50 m.c.
Plasă de sîrmă, 20 m.l.
Sîrmă galvanizată, 10 kg.
Cuie, 5 kg.
sau
Prăjini de 1,5 m. lungime, 180 buc.
Sîrmă galvanizată, 50 kg.
Cuie, 25 kg.

Ministerul Învăţămîntului comunică:

Anul şcolar 1955-1956 se va deschide în instituţiile de învăţămînt la următoarele date:

— În instituţiile preşcolare, şcolile elementare, şcolile de 7 ani, şcolile medii, şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitoresc şi şcolile pedagogice — la 1 septembrie a.c. iar şcolile şi secţiile serale pentru tineretul sătesc — la 15 octombrie a.c.

— În şcolile profesionale — la 1 septembrie a.c., iar la şcolile tehnice şi tehnice de maiştri — la 1 octombrie a.c.

— În instituţiile de învăţămînt superior — cursurile de zi şi serale — la 1 septembrie a.c., iar cursurile fără frecvenţă — la 1 octombrie a.c.

Telegrame de felicitare primite cu prilejul zilei de 23 August

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Bucureşti

Cu prilejul sărbătorii naţionale a poporului romîn — cea de a 11-a aniversare a eliberării Romîniei, în numele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene şi al meu personal, vă transmit dvs. stimate tovarăşe preşedinte şi prin dvs. Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne cele mai calde felicitări.

Poporul frate romîn, în decurs de 11 ani, nu numai că a obţinut succese uriaşe în lupta pentru întărirea şi dezvoltarea orînduirii democrat-populare şi pentru construirea socialismului în ţara sa, dar a adus şi o mare contribuţie la opera de întărire a forţei lagărului păcii şi democraţiei, la cauza menţinerii păcii în lumea întreagă.

Urez din toată inima, tovarăşe preşedinte, înflorirea Republicii Populare Romîne spre fericirea poporului romîn.

Preşedintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene
KIM DU BON

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Bucureşti

Permiteţi-mi, tovarăşe preşedinte, ca în numele Prezidiului Republicii Populare Ungare şi al meu personal, să vă transmit cele mai calde felicitări cu ocazia marii sărbători naţionale a poporului romîn.

Sînt ferm convins că prietenia de nezdruncinat şi colaborarea rodnică dintre popoarele noastre va fi un izvor de noi succese în munca popoarelor romîn şi ungar de construire a socialismului şi în lupta lor pentru pace.

Preşedintele Prezidiului Republicii Populare Ungare
ISTVAN DOBI

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Tovarăşului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Preşedintele Consiliului de Miniştri

Bucureşti

Mult stimaţi prieteni,
Dragi tovarăşi,

La cea de a 11-a aniversare a eliberării Romîniei de sub barbaria fascistă de către glorioasa Armată Sovietică, vă transmitem dvs. şi întregului popor romîn salutări frăţeşti.

Vă felicităm călduros în numele poporului german pentru succesele mărețe repurtate de muncitorii, ţăranii şi intelectualii Romîniei noi, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn.

Această mare sărbătoare a Romîniei are loc într-o atmosferă de destindere a situaţiei internaţionale, dorită şi revendicată de popoare. Populaţia celor două ţări ale noastre priveşte plină de speranţă spre sistemul securităţii europene năzuit de Uniunea Sovietică, care oferă garanţia de a continua, în muncă paşnică, cu succes, grandioasa operă de construire a socialismului.

Drumurile spre înţelegere croite la Geneva dau şi germanilor din est şi vest noi impulsuri spre a ajunge la o apropiere în ambele părţi ale Germaniei, care corespunde intereselor păcii în Europa şi ale progresului în Germania.

În ziua de azi poporul german mulţumeşte prietenilor săi romîni pentru multele dovezi ale unei legături adînci şi asigură că va face totul pentru ca această prietenie să devină şi mai strînsă.

În numele Preşedintelui Republicii Democrate Germane,
Preşedintele Camerii Populare
Dr. JOHANNES DIECKMANN
Primul ministru a. i. al Republicii Democrate Germane
WILLI STOPH

Excelenţei sale dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Bucureşti

Cu ocazia sărbătorii naţionale romîne adresez Excelenţei Voastre viile mele felicitări precum şi sincerele mele urări pentru fericirea dvs. personală şi pentru prosperitatea poporului romîn.

PAASIKIVI
Preşedintele Republicii Finlandei

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Tovarăşului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne.

Bucureşti

Prezidiul Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole, Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Mongole şi Comitetul Central al Partidului Popular-Revoluţionar Mongol transmit Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne şi Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn un salut fierbinte şi felicitări cordiale cu prilejul marii sărbători naţionale a poporului romîn — cea de a 11-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist de către eroica Armată Sovietică.

Poporul mongol urmăreşte cu multă atenţie şi cu o adîncă bucurie minunatele realizări ale poporului frate romîn, obţinute în construirea bazelor socialismului şi în lupta pentru întărirea lagărului păcii, democraţiei şi socialismului, în frunte cu prietena noastră comună şi de nepreţuit — Marea Uniune Sovietică.

Urăm poporului frate romîn noi şi noi succese în munca sa paşnică creatoare pentru binele patriei sale şi în lupta pentru cauza păcii în întreaga lume.

Preşedintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole
SAMBU

Primul ministru al Republicii Populare Mongole
ŢEDENBAL

Primul secretar al Comitetului Central al Partidului Popular-Revoluţionar Mongol
DAMBA

Telegrama preşedintelui R. P. F. Iugoslavia

Excelenţei sale domnului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Bucureşti

Cu ocazia sărbătorii naţionale a Romîniei transmit Excelenţei Voastre felicitările mele călduroase precum şi cele mai bune urări pentru prosperitatea poporului romîn şi fericirea personală a Excelenţei Voastre.

IOSIP BROZ TITO

Telegrama preşedintelui Gamal Abdel Naser

Excelenţei sale

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Bucureşti

Îmi este plăcut să adresez Excelenţei Voastre, cu ocazia sărbătorii naţionale, felicitările mele călduroase şi cele mai bune urări de fericire pentru persoana dvs. şi de prosperitate pentru Romînia.

Preşedinte GAMAL ABDEL NASER

Cairo

Sesiunea Comitetului executiv al U. I. S.

SOFIA 26 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 25 august a avut loc la Sofia o ședință a Comitetului executiv al Uniunii Internaționale a Studenților, în cadrul căreia a fost discutată și adoptată ordinea de zi a sesiunii U.I.S. care se va ține la Sofia.

Ședința a fost prezidată de secretarul general al U.I.S., Jiri Pelikan. Membrii Comitetului executiv au adoptat următoarea ordine de zi:

1. Mișcarea internațională studențească și sarcinile U.I.S.

2. Cel de al 4-lea Congres mondial al studenților.

3. Raportul comisiilor cu privire la: a) Sarcinile și activitatea studenților din țările coloniale și dependente. b) Problemele de studiu și economice ale studenților și probleme privitoare la situația materială a studenților; c) Colaborarea culturală și colaborarea între facultăți și între studenți; d) Sporturile practicate de către studenți; e) Problemele presei studențești și ale colaborării internaționale între redacțiile ziarelor studențești.

4. Raportul financiar și bugetul U.I.S. pe perioada 1955-1956.

5. Alegerea Comitetului executiv al U.I.S. și a Comisiei financiare.

◇◇◇

Contribuția U R S S. la fondul O. N. U. pentru ajutorarea copiilor

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează presa, în anul 1955 guvernul U.R.S.S. a vărsat în fondul O.N.U. pentru ajutorarea copiilor 2.000.000 ruble.

Recent, reprezentanța U.R.S.S. de pe lîngă O.N.U. a adresat directorului executiv al acestui fond o scrisoare în care îl informează că guvernul U.R.S.S. a hotărît ca în anul 1955 să depună în contul cotizației sale la fondul pentru ajutorarea copiilor din țările slab dezvoltate următoarele mărfuri în valoare de 700.000 ruble: 50 tone zahăr, 250 tone orez, 50 tone griș, 50 tone lapte condensat, 205.000 metri țesături de bumbac și 2.000 bucăți plăpumi pentru copii.

În scrisoare se arată de asemenea că restul fondurilor de 1.300.000 ruble, Uniunea Sovietică este gata să-l cheltuiască pentru fondul de utilaj medical și medicamente, precum și pentru cheltuieli de detașare a medicilor sovietici, inclusiv a celor pentru instituții de copii în țările slab dezvoltate care vor fi stabilite de comun acord.

Cu depunerea mijloacelor în fondul O.N.U. pentru ajutorarea copiilor a fost însărcinat de guvernul U.R.S.S. comitetul executiv al Uniunii Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S.

◇◇◇

Scurte știri

● Delegația agricolă sovietică în frunte cu V. Mațkevici, prim-locțiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., a părăsit la 25 august New Yorkul plecînd pe calea aerului spre Montreal (Canada). Delegația sovietică se va documenta asupra situației agriculturii din Canada. La 26 august delegația agricolă sovietică a sosit în Canada.

● După cum anunță agenția France Presse, la 25 august a părăsit portul Havre cu destinația Leningrad vasul polonez „Batori" pe bordul căruia se află aproximativ 760 de turiști francezi care pleacă în U.R.S.S. Printre turiști se află numeroși ziariști din Paris și provincie, precum și oameni de știință și artă etc.

● La 5 septembrie vor începe la Belgrad tratative economice și financiare între R. P. Ungară și R. P. F. Iugoslavia.

Conferința Uniunii Interparlamentare

HELSINKI 26 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 25 august a avut loc în sala de ședințe a Seimului finlandez deschiderea celei de a 44-a conferințe a Uniunii Interparlamentare. La lucrările conferinței participă delegații parlamentare din 43 de țări.

Ședința din 25 august a fost deschisă de lordul Stansgate, președintele Uniunii Interparlamentare.

Paasikivi, președintele Finlandei, a rostit un cuvînt de salut.

În ședință s-a dat citire salutului adresat conferinței de Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., care urează întărirea continuă a colaborării dintre Organizația Națiunilor Unite și Uniunea Interparlamentară.

Lordul Stansgate, președintele Uniunii Interparlamentare, a declarat în cuvîntarea sa următoarele:

Ne-am întîlnit la Helsinki pentru a contribui la stabilirea păcii în întreaga lume. Noi nu sîntem o organizație a reprezentanților guvernelor și de aceea nu trebuie să ne amestecăm în divergențele care există între guverne.

Ocupîndu-se de admiterea de noi membri în Uniunea Interparlamentară, lordul Stansgate a declarat că el consideră nejust ca Comitetul executiv al Consiliului să întîrzie admiterea de noi membri. Lordul Stansgate a arătat că Uniunea Interparlamentară nu trebuie să fie transformată într-un organ de tratative diplomatice între state și a criticat în această privință încercarea de a se duce tratative de pe poziții de forță.

La propunerea lordului Stansgate, Lennart Helias, președintele grupului parlamentar finlandez, a fost ales președinte al conferinței.

Apoi a început discuția generală pe marginea raportului secretarului general al Uniunii Interparlamentare, prezentat în cadrul celei de a 44-a conferințe a Uniunii în conformitate cu articolul 8 din regulamentul privitor la conferințele acestei Uniuni.

O mare parte a raportului este consacrată trecerii în revistă a situației internaționale.

În acea parte a raportului care se referă la politica Uniunii Sovietice se arată că „acțiunile întreprinse în ultimul timp de Uniunea Sovietică dovedesc că în politica sa externă ea se călăuzește de sarcina principală — aceea a menținerii păcii".

O parte a raportului este consacrată Chinei. În raport se face o scurtă caracterizare a instituțiilor politice din noua Chină și se arată că, pronunțîndu-se pentru coexistență pașnică, China exprimă cele mai adînci năzuințe ale tinerelor țări de pe continentul Asiei, deoarece năzuința fierbinte spre pace este cel mai sigur indiciu al politicii lor.

În raport se arată apoi că Uniunea Interparlamentară fiind convinsă că asigurarea colectivă a păcii este necesară pentru înlăturarea primejdiei care amenință omenirea, va colabora cu toți aceia care își exprimă încrederea în Organizația Națiunilor Unite.

În dezbaterile care au avut loc în cadrul ședinței de dimineață au luat parte Magub (Sudan), Schmidt (Republica Federală Germană), Baban (Turcia), Miadzava (Japonia), Lemass (Irlanda), Strue (Belgia), Sinha (India), Simici (Iugoslavia) și alții. Toți vorbitorii au subliniat cu satisfacție slăbirea încordării internaționale care s-a semnalat în ultima vreme și au vorbit despre necesitatea unor noi eforturi în domeniul slăbirii ei continue și al creării unor condiții pentru o coexistență pașnică între popoare.

★

HELSINKI 26 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința din seara zilei de 25 august a celei de a 44-a conferințe a Uniunii Interparlamentare s-au dezbătut amendamentele la trei din articolele statutului Uniunii, prezentate de Consiliul Uniunii interparlamentare. După discuții amendamentele au fost adoptate.

★

HELSINKI 26 (agerpres).— TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 26 august a celei de a 44-a conferințe a Uniunii Interparlamentare au continuat dezbaterile pe marginea raportului secretarului general. Primul a luat cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice N. A. Mihailov.

Discursul președintelui Eisenhower la Asociația americană a avocaților

NEW YORK 23 (Agepres). — TASS transmite: La 24 august, cu prilejul celei de a 200-a aniversări a nașterii cunoscutului jurist american John Marshall, președintele Eisenhower a rostit un discurs la Asociația americană a avocaților.

Eisenhower a formulat unele considerente cu privire la baza filozofică a celor două sisteme sociale, care, a arătat el, duc în prezent o luptă între ele pentru a cîștiga sprijinul popoarelor din întreaga lume.

Aprecierea definitivă asupra acestor sisteme, a spus el, va fi făcută „nu numai în funcție de relațiile pașnice cu alte țări, ci și, în aceeași măsură, de progresul din țările respective și de capacitatea dovedită de a contribui la progresul altora".

Eisenhower a declarat că sarcina americanilor este „de a apăra în mod convingător cauza noastră în ochii lumii".

„Pacea și securitatea — a declarat Eisenhower — pot fi asigurate pentru toți — pentru cei intimidați, pentru cei asupriți, pentru cei slabi și pentru cei puternici. Dar acest lucru poate fi făcut numai dacă vom apăra un principiu, dacă vom apăra cauze mărețe, fără a accepta nici un compromis". Eisenhower a recunoscut că în lume au loc mărețe transformări istorice.

„Programul nostru — a spus Eisenhower — trebuie să fie atît de dinamic, atît de progresist, atît de adaptabil la problemele internaționale ale zilelor noastre ca și constituția S.U.A.".

Eisenhower a lăsat să se înțeleagă că Statele Unite nu au în vedere reglementarea problemelor internaționale pe baza „statu quo-ului", adică pe baza situației existente. Animată de acest spirit, delegația americană a plecat la Geneva. Noi am afirmat atunci — și o vom afirma și de aci înainte — că nu poate exista o pace adevărată, dacă această pace înseamnă adoptarea unui statu quo care, după părerea noastră, implică nedreptate pentru multe țări, represiuni împotriva oamenilor pe scară gigantică și are ca urmare paralizarea prin frică a eforturilor constructive în multe domenii.

Expunînd în continuare sarcinile politicii externe ale S.U.A., Eisenhower a spus:

„Noi trebuie să fim fermi dar prietenoși, noi trebuie să dovedim toleranță dar nu slăbiciune. Noi trebuie să fim gata să înțelegem punctul de vedere al celuilalt dacă este expus în mod cinstit. Dar niciodată nu trebuie să fim de acord cu o atitudine nedreaptă față de cei slabi, față de cei oropsiți, față de cei dezmoșteniți. pe deplin conștienți că dacă vom accepta desființarea principiilor echității pentru toți, nu vom mai putea pretinde echitate pentru noi înșine ca un drept al nostru inalienabil. Pacea pe care o dorim este rodul înțelegerii reciproce, al acordului și legalității în relațiile dintre țări. Este o atmosferă internațională trainică bazată pe dreptate și securitate. Ea va fi o oglindire a unor interese proprii dar neegoiste. Ea va promova concentrarea eforturilor omului — individuale și organizate — în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al omului în toate domeniile vieții — materiale, intelectuale și spirituale".

Predarea tablourilor galeriei de la Dresda către R. D. G.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Expoziția de tablouri ale galeriei de la Dresda s-a închis și a început predarea lor către Republica Democrată Germană.

La solemnitatea de predare a fost de față delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane.

A luat cuvîntul S. V. Kaftanov, locțiitor al ministrului Culturii al U.R.S.S.

Predarea către guvernul Republicii Democrate Germane a acestor mărețe valori artistice, a subliniat S. V. Kaftanov printre altele, constituie o mărturie grăitoare a prieteniei tot mai puternice dintre popoarele Uniunii Sovietice și Germaniei.

În cuvîntul de răspuns Lothar Bolz, conducătorul delegației guvernamentale a R. D. Germane, a exprimat profunda recunoștință a întregului popor german pentru salvarea de către armata sovietică a tezaurului galeriei de la Dresda.

◇◇◇

Comentarii în S. U. A. pe marginea discursului lui Eisenhower

NEW YORK 26 (Agerpres). TASS transmite: Norman Montelier, comentatorul agenției United Press, analizează conjunctura politică din S.U.A în care președintele Eisenhower și-a rostit discursul din 24 august la congresul Asociației americane a avocaților.

„Statele Unite, scrie comentatorul, sînt în prezent „în declin" după prima perioadă de entuziasm provocată de conferința de la Geneva la cel mai înalt nivel. Președintele Eisenhower care acum cîteva săptămîni era lăudat pentru că a dovedit atît de convingător năzuința Occidentului spre pace și pentru că a făcut propuneri îndrăznețe, îndreptate spre traducerea în viață a acestei dorințe, devine acum obiectul unei critici din ce în ce mai vehemente. „Nu am mers oare prea departe?" — iată întrebarea pe care și-o pun unii".

Comentatorul subliniază că „unele cercuri ale opiniei publice își exprimă îndoieli întrucît se tem ca atmosfera de „bunăvoință" din relațiile dintre Răsărit și Apus să nu aibă o influență negativă asupra unității de scopuri și eforturi ale țărilor din blocul nord-atlantic, unitate stabilită cu atita greutate".

Adlai Stevenson a făcut o declarație care, după cum relatează comentatorul, „constituie o dovadă a faptului că el încearcă un sentiment de speranță și totodată un sentiment de neîncredere". Comentînd politica externă a lui Eisenhower el a condamnat pe Eisenhower „pentru declarațiile sale pe un ton de violență pe care le-a făcut aproape timp de trei ani" și a declarat că președintele „a schimbat brusc această tendință". Stevenson a spus printre altele: „Consider că ar fi cît se poate de absurd să credem că războiul rece s-a terminat".

Comentatorul face o legătură între această declarație a lui Stevenson și „acuzațiile politice aduse lui Eisenhower" că la conferința de la Geneva „președintele a mers într-adevăr prea departe".

Comentatorul presupune că „este posibil ca opinia publică americană să fi fost influențată de incapacitatea republicanilor și democraților de a ajunge la o unitate de păreri în ceea ce privește aprecierea ultimelor evenimente".

Pe de altă parte, scrie în continuare comentatorul, în convorbiri particulare, unii „diplomați străini care se află la Washington își exprimă temeri că opinia publică din Statele Unite, sub influența unor speranțe prea mari provocate de Geneva, ar putea aduce neplăceri serioase Occidentului. Ei se tem că opinia publică din S.U.A. să nu aibă vreo influență asupra congresului și să nu-l convingă să adopte o atitudine mai puțin entuziastă față de problema ajutorului militar pentru țările din N.A.TO.".

Plecarea unor delegații străine care au participat la serbările de 23 August

Vineri dimineața a părăsit Capitala delegația guvernamentală a R. P. Polone care a participat la sărbătorirea zilei de 23 August.

Delegația guvernamentală a R. P. Polone a fost alcătuită din: Franciszek Jozwiak, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Eugeniusz Szyr, președintele Comisiei de Stat a Planificării Economiei Naționale, membru al C.C. al P.M.U.P., general de brigadă Jan Frey Bielecki.

Din delegație a făcut de asemenea parte ambasadorul R. P. Polone la București Jan Izydorczyk.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii: Miron Constantinescu, S. Bughici, M. Dalea, general colonel L. Sălăjan, M. Roșianu, Gh. Hossu, Mihai Florescu, D. Simulescu, I. Dumitru, Gh. Safer, Gh. Diaconescu, Gh. Cioară, Cornel Fulger, Gr. Preoteasa, reprezentanți ai organizațiilor obștești și alții.

Au fost de față Jan Izydorczyk, ambasadorul R. P. Polone și șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Pe aeroportul împodobit cu drapelele de stat ale R. P. Polone și R.P.R. o companie de onoare a dat onorul.

Au fost intonate Imnurile de Stat ale R.P.R. și R. P. Polone.

Membrii delegației guvernamentale a R. P. Polone și-au luat apoi rămas bun de la cei prezenți.

★

Vineri dimineața a părăsit Capitala conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Mongole, D. Țedib, vicepreședinte al Prezidiului Marelui Hural Popular al R.P. Mongole, care a participat la sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Din delegație a mai făcut parte D. Adilbiș, ambasadorul R.P. Mongole la București.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, D. Țedib a fost condus de tovarășii: C. Pîrvulescu, Liuba Chișinevschi, St. Voitec, M. Roșianu, C. Popescu, D. Simulescu, I. Dumitru, Gh. Diaconescu, Gh. Safer, V. Vaida, Cornel Fulger, Gr. Preoteasa, V. Steriopol, reprezentanți ai organizațiilor obștești și alții.

Au fost de față D. Adilbiș, ambasadorul R.P. Mongole la București și șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Pe aeroportul împodobit cu drapelele de stat ale R.P.R. și R. P. Mongole, o companie de onoare a dat onorul.

Au fost intonate Imnurile de Stat ale R.P.R. și R.P. Mongole.

D. Țedib și-a luat apoi rămas bun de la cei prezenți.

★

Vineri după amiază a părăsit Capitala delegația guvernamentală a R.P. Bulgare care a participat la sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Din delelgația guvernamentală a R. P. Bulgare au făcut parte: general de armată Ivan Mihailov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgare, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist din Bulgaria, conducătorul delegației, Pelo Pelovschi, ministrul Comerțului Interior, membru al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii: I. Chișinevschi, L. Răutu, Gh. Vasilichi, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Ion Dumitru, M. Suder, Horațiu Atanasiu, N. Cioroiu, general locotenent Corneliu Mănescu, Ion Dobre, A. Picalschi, St. Cruceru, reprezentanți ai organizațiilor obștești, activiști de partid și de stat.

Au fost de față S. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Pe aeroportul împodobit cu drapelele de stat ale R. P. R. și R. P. Bulgaria o companie de onoare a dat onorul.

Au fost intonate Imnurile de stat ale R. P. Bulgaria și R.P.R.

Membrii delegației guvernamentale a R. P. Bulgaria și-au luat apoi rămas bun de la cei prezenți.

★

Delegația guvernamentală a R. P. Ungare care a participat la sărbătorirea zilei de 23 August a părăsit vineri după amiază Capitala.

Din delegația guvernamentală au făcut parte: Hidas Istvan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, membru în Biroul Politic al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, conducătorul delegației, Veg Bela, secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, general locotenent Szabo Istvan, locțiitor al ministrului Apărării Naționale al R.P. Ungare, membru al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Din delegație a făcut parte de asemenea si L. Pataki, ambasadorul R. P. Ungare la București.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii: Chivu Stoica, J. Fazekaș, M. Mujic, M. Dalea, M. Roșianu, Gh. Diaconescu, I. Mineu, Stancu Marin, N. Cioroiu, general locotenent I. Tutoveanu, St. Bălan, reprezentanți ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești.

Au fost de față L. Pataki, ambasadorul R. P. Ungare și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Pe aeroport erau arborate drapelele de stat ale R.P.R. și R. P. Ungare. O companie de onoare a dat onorul.

Au fost intonate Imnurile de Stat ale R. P. Ungare și R.P.R.

Membrii delegației guvernamentale a R. P. Ungare și-au luat apoi rămas bun de la cei prezenți.

Vizite ale delegațiilor străine

Delegațiile guvernamentale străine care se află în țara noastră cu prilejul zilei de 23 August și-au continuat vineri vizitele.

Delegația guvernamentală a R.P. Albania, în frunte cu Rita Marko, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, a vizitat uzinele de tractoare „Ernst Thälmann", uzinele „Steagul Roșu" și întreprinderea de industrie locală „23 August" din Orașul Stalin și rafinăria nr. 1 din Ploești.

Înainte de a părăsi țara delegația guvernamentală a R.P. Bulgaria, în frunte cu generalul de armată Ivan Mihailov vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, a vizitat fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București.

Delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu He Den Suk, membră a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, ministrul culturii și propagandei, a vizitat uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" și uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

Delegația guvernamentală a R. D. Germane, în frunte cu Paul Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane a vizitat gospodăria agricolă de stat Bragadiru, regiunea București.

În cursul vizitelor, membrii delegațiilor însoțiți de membri ai guvernului și de alte persoane oficiale, precum și de membri ai ambasadelor țărilor respective au fost întîmpinați cu deosebită căldură de către oamenii muncii cu care s-au întreținut cordial.

(Agerpres)

Știința atomică — în scopuri pașnice!

Dacă în urmă cu zece ani, omenirea a aflat despre existența energiei atomice printr-o aplicație infernală ce a costat viața a sute de mii de oameni, în aceste zile, sentimentul fricii față de posibilitățile energiei atomice lasă loc, treptat, încrederii că această forță uriașă poate ridica civilizația omenească pe o nouă treaptă. Hiroșima anului 1945, sentimentul de neîncredere este primenit de Geneva anului 1955, de sentimentul speranțelor. Pe bună dreptate un mare număr de ziare, atît din occident cît și din țările democratice au intitulat conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice de la Geneva drept o „conferință a marilor speranțe".

Pentru prima oară, la această conferință internațională de la Geneva, oameni de știință și ingineri de seamă din cele 60 de state membre ale O.N.U. și 24 de state care sînt membre ale organizațiilor sale specializate, între care și R.P.R., au discutat în comun probleme dintre cele mai importante și mai actuale asupra cărora nu a existat în mod practic un schimb de experiență. Chiar numai faptul în sine al discutării în comun a problemelor energiei atomice de către un mare număr de reprezentanți ai multor state, făcînd parte din sisteme sociale diferite, reprezintă un eveniment de însemnătate istorică. Acest fapt dovedește, așa după cum arată ziarul „Pravda", că „problemele folosirii energiei atomice au depășit limitele naționale, devenind probleme pe care omenirea poate și trebuie să le rezolve în comun".

Pentru înțelegerea mai deplină a adîncii semnificații pe care o are conferința internațională tehnico-științifică de la Geneva pentru folosirea pașnică a energiei atomice, trebuie ținut seamă înainte de toate de faptul că ea se încadrează în noua etapă pe plan internațional. Eforturile consecvente pașnice ale Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară au dus la o destindere în relațiile internaționale. Conferința de la Geneva a șefilor celor patru puteri a marcat începutul îmbunătățirii relațiilor între state, stabilirii încrederii între marile puteri. Conferința tehnico-științifică de la Geneva și-a desfășurat cu succes lucrările tocmai datorită slăbirii încordării în relațiile internaționale.

Conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice de la Geneva a luat sfîrșit. Cei 1260 de delegați și peste 800 de observatori au conlucrat, au intrat în posesia celor peste 1000 de comunicări aduse la Geneva de diferite delegații, care cîntăresc peste 200 de tone, însumînd peste 50 milioane de cuvinte. Cercurile politice și ziaristice din întreaga lume comentează, încearcă să tragă concluzii asupra recentei conferințe de la Geneva. Din diferite comentarii și declarații reies trei elemente importante:

În primul rînd, conferința a pus pe primul plan al vieții internaționale problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Conferința a exprimat punctul de vedere al popoarelor, potrivit căruia eforturile savanților trebuie dezvoltate pe calea ridicării bunei stări a oamenilor și nu pe calea folosirii celor mai puternice mijloace de distrugere. Așa după cum au dovedit lucrările conferinței, cea mai însemnată descoperire omenească de la producerea focului — energia atomică, are în fața ei un cîmp imens de aplicații în scopuri pașnice. Eforturile unite ale oamenilor de știință de la Geneva au dat un puternic impuls dezvoltării mai departe a științei atomice.

Un înalt exemplu de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice l-a dovedit Uniunea Sovietică. Oamenii de știință sovietici, expunînd realizările lor, au informat amănunțit pe oamenii de știință din toate țările lumii despre prima centrală atomo-electrică din lume, despre folosirea energiei atomice în industrie, agricultură, biologie etc. Datele prezentate de savanții sovietici au stîrnit uimirea și admirația. Cunoscutul om de știință american Guyford Stever, a declarat: „Americanii sînt uimiți de progresele și posibilitățile demonstrate de oamenii de știință sovietici". Un membru al comisiei pentru energia atomică din S.U.A. a declarat: „Rusia ne-a depășit cu un punct".

Numeroși comentatori ai ziarelor occidentale își exprimă părerea că cea mai bună dovadă a intențiilor pașnice ale Uniunii Sovietice o constituie realizările ei pe planul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Într-adevăr, Uniunea Sovietică din totdeauna a dovedit spirit de colaborare internațională în dezvoltarea științei, în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Cele 5 volume cuprinzînd lucrările savanților sovietici în cadrul Academiei de Științe a U.R.S.S. puse la dispoziția oamenilor de știință din întreaga lume constituie o nouă confirmare. În același timp trebuie amintit că Uniunea Sovietică, potrivit acordurilor încheiate, a și început să acorde ajutor tehnic-științific Chinei, Poloniei, Cehoslovaciei, R.D.G., Romîniei, Bulgariei și Ungariei. Încă în anul 1956 Uniunea Sovietică urmează să livreze țărilor respective, între care și țara noastră, reactori atomici experimentali precum și acceleratori ai particulelor atomice. Pe drept cuvînt corespondentul ziarului american „Wall Street Journal" a făcut remarca că „sovieticii cîștigă popularitate și o stimă profundă în rîndurile populației din Europa și Asia, deoarece împărtășesc metodele lor de folosire a energiei atomice".

Un al doilea element important îl constituie faptul că recenta conferință a oamenilor de știință de la Geneva a dat o lovitură puternică isteriei atomice.

Încă din vremurile de tristă amintire a Hiroșimei, forțele întunecate ale reacțiunii internaționale și-au îndreptat eforturile pentru ca energia atomică să fie folosită în scopul pregătirii exterminării oamenilor, în scopul șantajării și intimidării popoarelor, în scopul „războiului rece". Isteria atomică, care între altele a avut drept consecință întreruperea legăturilor normale între oamenii de știință, i-au împiedicat pe savanți să cunoască realizările obținute în diferite părți ale lumii, ceea ce le-ar fi ușurat mult munca în slujba umanității. Cercurile reacționare s-au străduit să împiedice înfăptuirea dorinței savanților lumii, realizat în sfîrșit, după ani și ani, la Geneva: „Atomul pentru pace". Semnăturile celor 655.963.811 bărbați și femei pe Apelul de la Viena dovedesc că energia atomică folosită în slujba păcii constituie unica realitate reclamată de omenire.

Un al treilea element important este faptul că conferința a dat o lovitură barierelor artificiale ridicate între oamenii de știință din diverse țări, a deschis calea spre o epocă a colaborării multilaterale a savanților, a contactelor personale dintre ei.

Numeroase comentarii ale participanților subliniază colaborarea realizată și aportul adus de cercetătorii tuturor națiunilor participante la conferință prin realizările și prin contribuția la schimbul de informații științifice. Alături de Uniunea Sovietică, un loc de seamă îl ocupă cercetătorii din Anglia, S.U.A., Franța, Canada și altele. Savanții din țările socialismului au privit cu interes proiectele de reactori atomici și de centrale atomice din țările occidentale. Ei s-au interesat de realizările obținute în unele domenii deosebit de avansate.

Comunicările prezentate de delegația R.P.R. au fost privite cu interes. Două din cele 10 comunicări au fost susținute verbal. De asemenea acad. dr. H. Hulubei a fost vicepreședintele uneia dintre ședințele conferinței.

Conferința internațională tehnico-științifică pentru folosirea pașnică a energiei atomice a contribuit la stabilirea unui strîns contact personal între oamenii de știință din toate țările lumii — ceea ce constituie un lucru foarte important pentru cauza păcii și progresului omenirii. S-au reînnodat vechi legături personale. Se așteaptă ca în viitor să se desfășoare un amplu schimb de informații. De un bun augur în această direcție sînt declarațiile unor personalități din lumea științelor atomice. Profesorul american Ernest Lawrence a declarat: „Am fost foarte bucuros să mă întîlnesc cu profesorul Skobelțin, vechiul meu prieten, unul din pionierii științelor razelor cosmice. Ca și toți colegii mei, sper că din acest moment va începe o largă colaborare internațională a tuturor oamenilor de știință".

Conferința de la Geneva are putere de exemplu, constituie un valoros precedent pentru lumea științifică și nu numai pentru ea. Această idee este dezbătută pe larg de numeroase organe de presă din întreaga lume. Conham, redactor al ziarului „Christian Science Monitor" scrie: „Dacă ceea ce se face cu atît de mult succes în domeniul energiei atomice va putea fi extins și asupra altor domenii ale activității omului în care trebuie să ne cunoaștem mai bine unii pe alții, fără îndoială că lumea va face un mare pas înainte". În această ordine de idei, trebuie, din păcate, menționat faptul că la Geneva nu au fost invitați savanți din R. P. Chineză și R. D. Germană, ceea ce contrazice spiritului colaborării și al înțelegerii reciproce. Numeroși oameni de știință și-au exprimat regretul față de acest lucru. Între aceștia se numără și Iosif Mattauch, om de știință din Germania occidentală, participant la conferință.

De asemenea, nu trebuie uitat că dușmanii folosirii energiei atomice în scopuri pașnice nu au depus armele. Împotriva uneltirilor lor, oamenii iubitori de viață, de pace, își intensifică activitățile închinate păcii.

Conferința internațională de la Geneva corespunde întru totul așteptărilor popoarelor. Ea constituie un punct de cotitură în dezvoltarea științei atomice, în opera de dezvoltare a colaborării internaționale a oamenilor de știință din est și vest, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Totodată această conferință are marele merit istoric de a contribui la pregătirea drumului spre interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri criminale.

C. ROMAN

CULTURĂ FIZICĂ

Boxerii bucureșteni învingători la Viena

Joi seara s-a desfășurat în incinta arenei Marzring din Viena întîlnirea internațională de box dintre echipele reprezentative ale orașelor București și Viena. Peste 2000 spectatori au urmărit cele 10 meciuri ale programului în care boxerii romîni s-au arătat superiori cucerind victoria cu scorul de 7—3.

La cat. muscă, campionul nostru Toma Ilie a dispus categoric la puncte de Huber, iar la cat. cocoș Toma Constantin a cîștigat întîlnirea cu Engelman. Prima victorie a echipei vieneze a fost realizată de Hach care l-a învins la puncte pe reprezentantul nostru la cat. pană, E. Cismaș. În cadrul cat. semiușoară, M. Trancă l-a întrecut la puncte pe Schenk, iar la categoria imediat superioară, D. Adam a fost declarat învingător în fața lui Morar. La cat. semimijlocie, Fr. Ambruș, în excelentă formă, a obținut o netă victorie în fața lui Schall, care i-a dat o replică mai serioasă spre sfîrșitul întîlnirii. Cea de a șasea victorie a echipei bucureștene a fost adusă de P. Popescu, care, în limitele cat-mijlocie mică, l-a învins pe Wacha. La cat. mijlocie, Gh. Niculae a pierdut întîlnirea cu Kohler. O nouă victorie internațională a repurtat tînărul Gh. Negrea din cat. semigrea. El l-a învins categoric la puncte pe Langer. La cat. grea E. Fuhresz a fost declarat învins la puncte în întîlnirea cu vienezul Anton. În prima repriză, Fuhresz a fost numărat, dar în următoarele 6 minute el a avut tot timpul inițiativa marcînd o superioritate evidentă.

Echipa de box a orașului București va susține sîmbătă la Salzburg o nouă întîlnire cu o formație din localitate.

Noi înscrieri la campionatele europene de tir de la București

După campionatele europene feminine de canotaj academic, Capitala țării noastre se pregătește să găzduiască un alt important eveniment sportiv internațional: prima ediție a campionatelor europene de tir care se vor desfășura între 11 și 18 septembrie pe poligonul de la Tunari. Pînă în prezent, la sediul Comitetului de organizare al campionatelor europene de tir masculine, feminine și pentru juniori, s-au primit înscrieri din partea următoarelor 22 de țări afiliate la Uniunea Internațională de tir: Austria, Marea Britanie, Germania, Belgia, R. P. Bulgaria, Danemarca, Finlanda, Franța, Grecia, Monaco, Norvegia, R. P. Polonă, Suedia, Saar, Elveția, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, U.R.S.S., R.P.F. Iugoslavia, Italia, Egipt și R.P.R.

Cele 25 de federații naționale și-au anunțat lista numerică a participanților care vor compune echipele reprezentative ale țărilor lor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii" Tel. 7.60.10. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52